

JUNIORII

studii biblice pentru copii

Ce credem noi (I)

IANUARIE
FEBRUARIE
MARTIE

AI

Redactor:

Kathleen Beagles

Secretar de redacție:

Daniella Volf

Redactori consultanți:

>> Randy Fishell

>> Troy Fitzgerald

Director mondial pentru Școala de Sabat:

Johnathan Kuntaraf

Consilier de la Conferința Generală:

Mark A. Finley

Consilier de la Institutul de Cercetare a Bibliei:

Gerhard Pfandel

Aceste studii sunt realizate de Departamentul Școala de Sabat al Conferinței Generale, după un curriculum alcătuit de un comitet format din conducători de tineret și de Școala de Sabat din întreaga lume.

Studiile sunt însoțite de un ghid pentru instructori.

Pentru limba română:**>> Traducere:**

Alina Badea

>> Redactare:

Adela Băncău-Burcea

>> Corectură:

Livia Ciobanu

>> Tehnoredactare:

Irina Toncu

Citatele biblice sunt din versiunea Dumitru Cornilescu.

INTRODUCERE

Un pastor a fost chemat pe neașteptate să țină un serviciu divin într-o casă, undeva, la țară. A cerut o Biblie, din care să citească, dar nu s-a putut găsi așa ceva. Totuși, după îndelungi căutări, a fost descoperită o Biblie undeva prin pod, într-o ladă marinărească. Poate o să vi se pară ciudat, dar pe ladă era scris: „Nedorită în această călătorie”.

Astăzi sunt mulți oameni care neglijează Biblia, ca și cum ar spune: „Nu am nevoie de ea în călătoria mea prin viață”. Din nefericire, oamenii aceștia întorc spatele singurului ghid sigur. Dar lecțiile acestea au fost scrise astfel încât la fiecare dintre ele va trebui să folosești Biblia.

William K. Chapman, un mare cercetător și profesor de Biblie, ne-a lăsat următoarele sfaturi:

(1) Studiază Biblia și tema pentru ziua respectivă, din lecția Școlii de Sabat.

(2) Roagă-te. Înainte de a deschide Biblia, roagă-te pentru ca Duhul Sfânt să te călăuzească.

(3) Scrie. Notează-ți ideile principale, pe măsură ce înveți. Îți va fi de folos când vei repeta.

(4) Treci la acțiune. Trăiește principiile pe care le-ai învățat.

(5) Spune-le și altora. Caută pe cineva căruia să-i poți spune despre minunatele lucruri pe care le-ai descoperit în Biblie.

Domnul să te binecuvânteze în timp ce vei studia aceste lecții și le vei pune în practică în viața ta.

CUM SE FOLOSEȘTE ACEST GHID DE STUDII BIBLICE

>> **PASUL 1:** Folosește fiecare lecție așa cum este mai eficient pentru tine. Fiecare secțiune are notată alături o zi a săptămânii, dar, în timp ce studiezi, poți amesteca și asocia secțiunile. Poate preferi să alegi secțiunea „Cum se întâmplă?” în Sabat sau duminică. Foarte bine. Poate vei dori să studiezi câte un text biblic în fiecare zi. La fel de bine. Secțiunile sunt recomandate în orice ordine.

>> **PASUL 2:** Mai întâi de toate, alege-ți propriul text de memorat. Vei observa că trebuie să alegi din secțiunea pentru miercuri textul pe care îl preferi pentru săptămâna respectivă. Aceasta te va ajuta să îți personalizezi lecția. Notează-l în locul rezervat și recapitulează-l în fiecare zi.

>> **PASUL 3:** Nu uita să notezi propriul mesaj prin care să te citezi singur Sabatul următor. Secțiunea pentru luni cuprinde citate ale altor persoane. Uneori, există câte unul sau două care nu reflectă atitudini creștine, precum lucruri pe care le citești, le auzi sau le vezi în jurul tău în fiecare zi. O idee pentru citatul tău ar fi să corectezi un asemenea mesaj, dacă există unul pentru săptămâna respectivă.

1

DUMNEZEU – TREI ÎN UNUL

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

Numele lui Dumnezeu

Fiecare dintre noi este identificat cu ajutorul numelui – un nume de familie și un prenume. Te poți numi Tudor Georgescu, Andreea Popa ș.a.m.d. Numele este cel care te deosebește de celelalte persoane din familie, din școală, din clasă, din comunitate, din Școala de Sabat. La acestea se mai poate adăuga eventual domnul..., arătând că este vorba de o persoană de sex masculin, sau doamna... ori domnișoara..., pentru o persoană de sex feminin. Însă acest cuvânt, acest titlu, nu te deosebește prea mult de ceilalți. Există mulți domni și multe doamne și domnișoare și, chiar dacă nu ești la fel ca ceilalți, titlul acesta nu spune prea mult despre tine, fiindcă tu ești tu.

Cred că putem gândi la fel și despre Dumnezeu. Ce este numele Său? De multe ori, când rostim cuvântul Dumnezeu, considerăm că acesta este numele Său. Dar nu este adevărat. „Dumnezeu” este un cuvânt cu valoare descriptivă, la fel ca „domnul” sau „doamna”, titlurile sau cuvintele despre care vorbeam mai înainte. În vechime, existau mulți zei sau dumnezei, îndeajuns de mulți ca să fie câte unul pentru fiecare tip de activitate a oamenilor. Desigur că ai auzit de unii foarte cunoscuți, ca: Zeus, Jupiter, Venus, Hermes, Diana, Vulcan, Șiva, Baal, Isis și lista ar putea continua. Aceste zeități au fost imaginate de oameni, ca având calități și defecte omenești. Altfel spus, acești zei nu erau cu nimic mai buni decât ființele umane. Și atunci, cum se așteptau oamenii ca acești zei să le asculte rugăciunile, să-i scape din necazuri sau să îi salveze pentru veșnicie?

Nu este de mirare că adevăratul Dumnezeu, Cel pe care Îl descoperă Biblia, avea nevoie de un nume deose-

bit, altfel decât numele acestor zei. El era cu totul deosebit de ei și era nevoie de un nume deosebit, pentru ca oamenii să nu-L încurce în mintea lor, în niciun fel, cu miile de zeități plăsmuite de imaginația lor.

În timpurile Noului Testament, Dumnezeu a fost cunoscut sub un nume cu totul neobișnuit, care ne spune că, prin „Dumnezeu”, trebuie să înțelegem trei Persoane, care sunt de fapt una. Numele acesta este Sfânta Treime, sau Trinitatea. Uneori, pentru a ne referi la cele trei Persoane ale Dumnezeirii, folosim numele de Dumnezeire sau Divinitate.

Când un creștin din primele secole era întrebat care este Dumnezeul lui, el putea răspunde: „Dumnezeul meu este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt”. Când i-a trimis să vestească Evanghelia, Isus le-a spus ucenicilor să-i boteze pe cei care aveau să creadă, iar botezul să fie făcut în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt (Matei 28:19). Acesta era numele care trebuia folosit. Iată de ce putem folosi acest întreit nume pentru Dumnezeul creștinilor; numele acesta este numele adevăratului Dumnezeu, al Celui care este altfel decât toți zeii închipuiți de oameni.

Iată părerea mea

- ▶ Când eram copil, locuiam la oraș, astfel că ne plăcea să facem excursii – mergeam de obicei cu cortul. Întotdeauna eu aveam îndatoriri bine stabilite, fie că era vorba de montarea cortului, seara, fie de strângerea lui, pentru plecare. „Facem totul împreună, trei ca unul” – spunea tata de fiecare dată. Eu aveam grijă de „bețe” și de cuiele pentru ancorare, mama avea în grijă interiorul – fiecare știa foarte precis ce avea de făcut.
- ▶ „Facem totul împreună, trei ca unul” – această formulă a tatei este o ilustrare foarte simplă a felului în care lucrează Dumnezeu pentru binele nostru. Cele trei Persoane ale Dumnezeirii lucrează împreună în armonie, la fel ca membrii unei familii unite. Fiecare are partea Sa, precis stabilită; totuși sunt una în scopuri și în planuri.
- ▶ Încearcă să-ți amintești o ocazie în care familia ta a lucrat „în echipă, toți ca unul”, pentru a realiza ceva deosebit. Ce ai avut tu de făcut atunci? Cum a fost?

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- ▶ *„Trei persoane vii alcătuiesc Treimea cerească: numele acestor trei Persoane ale Dumnezeirii sunt: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Persoanele Dumnezeirii Își unesc eforturile cu cele ale credincioșilor subordonați cerului spre a trăi o viață nouă în Hristos.”* – Ellen White, autoare inspirată
- ▶ *„În Scripturi este vorba de trei Persoane divine, fiecare dintre Ele este Dumnezeu cel adevărat, totuși un singur Dumnezeu, nu mai mulți. Dumnezeu Tatăl S-a făcut vizibil în Dumnezeu Fiul și Își revărsă puterea dătătoare de viață prin Dumnezeu Duhul.”* – Calvin, reformator
- ▶ *„Natura reală a lui Dumnezeu pentru noi este o taină. Noi putem înțelege din viața și natura specifică a lui Dumnezeu numai cât ni s-a descoperit în revelația divină. Orice speculație sau închipuire în acest domeniu este zadarnică.”* – Vilhelm Moldovan, autor creștin
- ▶ *„Cel mai dificil lucru legat de conceptul creștin al Trinității constă în aceea că nu există o modalitate adecvată pentru a o explica. Trinitatea este un concept imposibil de înțeles pe deplin de către orice ființă umană prin propria înțelepciune. Dumnezeu este infinit mai mare decât suntem noi, prin urmare nu ne putem aștepta să Îl putem înțelege pe deplin. Biblia ne învață că Tatăl este Dumnezeu, că Isus este Dumnezeu și că Duhul Sfânt este Dumnezeu. De asemenea, Biblia ne învață că există un singur Dumnezeu.”* – Comentariul biblic AZȘ

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt trei Persoane distincte, diferite, dar nu lucrează independent. Împreună sunt Dumnezeu și împreună Se implică în aceeași lucrare – de a ne arăta ce înseamnă iubirea divină. Mântuirea noastră este un dar care vine de la toate cele trei Persoane ale Dumnezeirii. Aceasta este marea taină a unității – Trei în Unul. Pavel spune: „Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți” (Efeseni 4:4-6).
- ▶ Biblia vorbește despre mai multe „taine”. Scrie, în dreptul fiecărui text, „taină” la care se referă.

Luca 8:10

1 Timotei 3:9

Romani 11:25

1 Corinteni 15:51

Apocalipsa 10:7

Dumnezeu spune...

- ▶ **Geneza 1:26**
„Apoi Dumnezeu a zis: «Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră...»”
- ▶ **Exodul 34:6**
„Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: «Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșe.»”
- ▶ **Deuteronomul 6:4**
„Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este singurul Domn.”
- ▶ **Matei 28:19**
„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.”
- ▶ **Ioan 10:30**
„Eu și Tatăl una suntem.”
- ▶ **Ioan 14:16**
„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor (Grecește: *Paraclet*, *apărător*, *ajutor*), care să rămână cu voi în veac.”
- ▶ **Ioan 15:26**
„Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.”
- ▶ **Efeseni 3:14-17**
„...Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos, din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ, și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință...”
- ▶ **Efeseni 4:5**
„Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.”

Vezi și: 1 Corinteni 12:4-6; 13:14;
1 Petru 1:2; 1 Ioan 5:7

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Când ne gândim la Dumnezeu, ne vine imediat în minte o întrebare: Cum este Dumnezeu?
- ▶ Biblia ne spune multe despre El:
 - **Dumnezeu este veșnic** – El există din veșniciei, El nu are început și nu va avea sfârșit (**Psalmii 90:2**);
 - **Dumnezeu este atotputernic** – El poate să realizeze tot ce dorește. Iov spune: „Știi că Tu poți totul și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale” (**Iov 42:2**). (Vezi și **Matei 19:26**.)
 - **Dumnezeu este neschimbător** – caracterul Său este statornic și de neschimbat: „Căci Eu, Domnul, nu Mă schimb” (**Maleahi 3:6**). (Vezi și **Iacov 1:17**.)
 - **Dumnezeu este atotcunoscător** – calitatea aceasta, numită și omnisciență, înseamnă că El știe absolut tot, în mod desăvârșit, fie că este vorba de trecut, de prezent sau de viitor, fie că este vorba de un popor, de omenire, în general, sau de un singur om, de fiecare dintre noi, personal. Iov a fost întreat: „Înțelegi tu... minunile Aceluia a cărui știință este desăvârșită?” (**Iov 37:16**)
 - **Dumnezeu este omniprezent** – adică este prezent peste tot, oriunde. Este vorba de o prezență spirituală, dar o prezență foarte reală. Avem asigurarea că, oriunde ne-am afla, Dumnezeu este acolo, alături de noi, gata să ne ajute. Pavel spune că Dumnezeu „nu este departe de fiecare dintre noi” (**Faptele 17:27**).
- ▶ Ar trebui să fim mai mult decât recunoscători că Dumnezeu, căruia Îi slujim, poate să ne protejeze, să ne învețe, să ne călăuzească și să ne mântuiască.

Cum se întâmplă?

- ▶ De ce trebuie să ne închinăm și să-I slujim lui Dumnezeu, să-I acordăm timpul, atenția și adorarea noastră? Cred că Dumnezeu nu are nimic împotriva unor astfel de întrebări, deoarece ne dă răspunsul la ele în Biblie. Iată-le:
- ▶ **Dumnezeu este iubire (1 Ioan 4:8)**. Nu am mai auzit ca vreun zeu sau idol să iubească. De obicei, zeii sau idoli trebuie îmbunați, înduplecați – altfel, slujitorii lor se pot aștepta la răzbunări aducătoare de nenorociri.
- ▶ **Dumnezeu este plin de har (Tit 2:11)**. El cunoaște toate nevoile noastre și este gata să ne ajute. El Își întinde asupra noastră harul Său plin de iubire și vrea să ne mântuiască, dacă și noi dorim lucrul acesta.
- ▶ **Dumnezeu este sfânt (Psalmii 99:9)**. Tot ce are vreo legătură cu Dumnezeu este sfânt. Dacă suntem ai Lui, suntem și noi făcuți sfinți. El ne face părtași ai caracterului Său.
- ▶ O altă caracteristică a lui Dumnezeu, pe care o uităm adesea, este dreptatea. **Dumnezeu este drept**. El răsplătește fiecăruia „după faptele sale” (**Apocalipsa 22:12**). El nu uită relele pe care le fac păcătoșii, iar acești oameni vor avea de plătit pentru faptele lor.
- ▶ Caută în Biblie alte caracteristici ale lui Dumnezeu și enumeră-le mai jos.

- ▶ Vorbește despre modul în care ai experimentat una dintre aceste calități ale lui Dumnezeu.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

Îmi amintesc

Am avut privilegiul să cresc într-o familie fericită, cu părinți iubitori. Întotdeauna l-am privit pe tata ca pe capul familiei, cel care le purta de grijă tuturor celor din casă. El era managerul și directorul „firmei” și făcea totul astfel încât să ne fie cât mai bine mamei și nouă, copiilor.

Tata se îngrijea să nu ne lipsească hrana sănătoasă, aveam o locuință bună și haine potrivite. Tata avea un program obișnuit de birou – opt ore pe zi, cinci zile pe săptămână. Avea convingerea că lucrează pentru Dumnezeu. Îl auzeam adesea vorbind despre „lucrare”. De câte ori era acasă, ne strângeam la altarul familial. Citeam din Biblie, cântam, ne rugam. Lucrul acesta mi-a creat deprinderea de a citi regulat din Biblie și de a mă ruga.

Oricât de ocupat ar fi fost la birou, tata își făcea timp pentru noi. Mergeam în parcul orașului sau la muzeu, dar tuturor ne plăcea să ieșim din oraș, în liniștea naturii, mai ales în Sabat după-amiaza. Când era vreme rea, rămâneam acasă și ne jucam jocuri biblice, citeam povestiri sau discutam despre diferite personaje din Biblie.

În istoria zborurilor, „Voyager” este de-acum un nume binecunoscut, o navetă spațială fără asemănare, pentru că a reușit să facă pentru prima dată înconjurul lumii, cu un singur rezervor de combustibil, fără oprire.

În comparație cu „Voyager”, un avion cu reacție tip 727 are o greutate de douăzeci de ori mai mare la decolare, rezervorul său poate lua de cinci ori mai mult combustibil, dar durata unui zbor fără oprire este de cinci ori mai mică decât în cazul navetei „Voyager”.

Arătând cam ca un schelet, fără carne, fără mușchi, „Voyager” a însemnat, pentru construcția de aeronave, o adevărată revoluție, ce și-a pus amprenta asupra anilor ur-

mători. Burt Rutan, un geniu al aviației, a fost cel care a creat modelul pentru „Voyager”, folosind materiale ușoare, dar cu o structură foarte rezistentă; el a schimbat forma tradițională a aripilor și a creat un motor propulsor foarte ingenios, ca să amintim numai câteva dintre caracteristicile aeronavei.

Când vedem o aeronavă, după forma aripilor, a fuselajului, ne dăm seama ce tip este, deci de cine a fost făcută. Orice lucrare este o formă de exprimare a personalității creatorului ei. Aflând firma, știm deja la ce să ne așteptăm – dacă produsul respectiv este de bună calitate sau nu.

La fel stau lucrurile și în ceea ce privește cunoașterea lui Dumnezeu. Când privim natura, cu frumusețile ei, nu putem să nu recunoaștem o mână divină, care a creat toate aceste lucruri. Există mulți oameni care susțin că lumea noastră a apărut la întâmplare, că a evoluat încetul cu încetul, iar acum continuă să se mențină și să existe prin ea însăși. Dar, cu cât studiem mai mult natura, cu cât o cunoaștem mai bine, ne dăm seama că este imposibil ca o astfel de teorie să fie adevărată.

Biblia spune foarte simplu: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul” (Geneza 1,1). Lumea noastră, cu tot ce cuprinde ea, poartă „marca” unui mare Maestru Creator. Dumnezeu Tatăl cel veșnic este Creatorul, Izvorul, Susținătorul și Stăpânul întregii creații. El este drept și sfânt, milos și îndurător, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie. Calitățile și capacitățile manifestate în Fiul și Duhul Sfânt Îl caracterizează, de asemenea, pe Tatăl.

Iată părerea mea

- ▶ Dumnezeu este marele Proiectant și Realizator al lumii noastre, precum și al celorlalte lumi din Univers. Puterea și înțelepciunea Sa au fost demonstrate prin creație și prin punerea în mișcare a tuturor acestor lucruri. Dar Dumnezeu nu a creat Universul ca pe o mașinărie, care, după ce a fost pornită, este lăsată să meargă de la sine. Puterea Sa este demonstrată prin menținerea în funcțiune a acestui imens mecanism, care este Universul. Creatorul este și conducătorul, Cel care îi supraveghează bunul mers zi de zi.
- ▶ Natura, chiar așa afectată de păcat cum este acum, încă poartă pecetea Creatorului; puterea și prezența Sa sunt continuu simțite. Dumnezeu este la lucru prin Fiul Său, menținând lumile în mișcarea lor ordonată, susținând Pământul și păstrând ordinea în toate procesele ce se desfășoară în natură. „El... ține toate lucrurile prin Cuvântul puterii Lui” (Evrei 1:3).
- ▶ Gândește-te, ce crezi că ar însemna ca Dumnezeu să renunțe la menținerea ordinii în Univers?
- ▶ „Isus L-a descoperit pe tatăl Său ca pe un Dumnezeu care dă. Vedem acest lucru la creațiune, la Betleem și la Golgota. La creațiune, Tatăl și Fiul au lucrat împreună. Dumnezeu ne-a dat viață, în ciuda faptului că El cunoștea că aceasta va duce la moartea propriului Fiu. La Betleem, dându-L pe Fiul Său, El S-a dat pe Sine. Ce dovadă de dragoste – Golgota este aceea care ne-a dat cea mai profundă cunoaștere a Tatălui. El a suferit în aceeași măsură cu Domnul Hristos. Într-adevăr este un Dumnezeu al iubirii!” – Comentariul biblic AZȘ

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebirile? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- ▶ „*Dragostea lui Dumnezeu exprimă suma și baza tuturor atributelor divine, în relația și lucrarea Sa deosebită cu omul păcătos. Dacă sfințenia lui Dumnezeu reflectă depărtarea lui de păcat, dragostea Sa, din contră, exprimă apropierea lui Dumnezeu de faptele păcătoase, fără ca această apropiere să-i modifice sfințenia și desăvârșirea, atribute din veșnicii ale caracterului Său.*” – Vilhelm Moldovan, autor creștin
- ▶ „*Prețul plătit pentru mântuirea noastră, sacrificiul infinit pe care L-a făcut Tatăl nostru din ceruri, dând pe Fiul Său să moară pentru noi, trebuie să trezească în noi idei foarte înalte despre ceea ce putem deveni prin Hristos. Pe măsură ce inspiratul apostol Ioan privea înălțimea, adâncimea și lărgimea iubirii lui Dumnezeu Tatăl față de lumea pierdută, era cuprins de adorare și venerație. Negăsind un limbaj mai potrivit în care să exprime măreția și gingășia acestei iubiri, el a chemat lumea întreagă s-o privească: «Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl? Să ne numim copii ai lui Dumnezeu» (1 Ioan 3:1). Ce valoare dă faptul acesta omului! Din cauza păcatului fiii oamenilor au ajuns robi ai lui Satana. Prin credința în jertfa ispășitoare a Domnului Hristos, fiii lui Adam pot deveni fii ai lui Dumnezeu. Luând asupra Sa natura noastră omenască, Domnul Hristos a înălțat omenirea. Cei păcătoși sunt astfel în poziția în care, prin legătura cu Domnul Hristos, pot în adevăr să devină vrednici de numele de «fii ai lui Dumnezeu.»*” – Ellen White, autoare inspirată

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Ah, ce bine este să ai pe cineva care să-ți spună: „Tu ești prietenul meu"! Este foarte plăcut să ai prieteni cu care să poți vorbi, care să te înțeleagă și în care să poți avea încredere.
- ▶ În Biblie, ni se povestește foarte frumos despre prietenia dintre Dumnezeu și Avraam. De fapt, Dumnezeu Însuși l-a numit pe Avraam „prieten" (Isaia 41:8). Toți cei care îl cunoșteau pe Avraam știau despre această prietenie strânsă dintre el și Dumnezeu. S-au referit la ea și alți scriitori ai Bibliei. Avraam era atât de apropiat de Dumnezeu, încât, adesea, Domnul îi vorbea despre planurile Sale, mai ales când planurile acestea aveau vreo legătură cu familia lui. Un exemplu este faptul că Dumnezeu i-a spus mai dinainte despre distrugerea Sodomei, iar el a mijlocit pentru neprihăniții din cetate, adică pentru familia lui Lot, ca să fie scăpați.
- ▶ Dumnezeu i-a repetat lui Avraam de mai multe ori făgăduința că tot pământul va fi binecuvântat prin el și că Mântuitorul lumii avea să Se nască în familia lui.
- ▶ Dumnezeu dorește să fie și prietenul nostru. El dorește să ne ofere tot ce este mai bun și ne iubeste ca prietenul cel mai bun. Nu vom fi dezamăgiți dacă acceptăm această prietenie. El spune: „Te iubesc cu o iubire veșnică" (Ieremia 31:3).
- ▶ Gândește-te ce așteptări ai de la prietenii tăi și ce ești tu dispus(ă) să oferi într-o prietenie. Notează mai jos care sunt lucrurile care dau valoare unei prietenii!

Dumnezeu spune...

- ▶ **Geneza 1:1**
„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”
- ▶ **Ioan 3:16**
„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”
- ▶ **1 Timotei 1:17**
„A Împăratului veșnicilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu, să fie cinstea și slava în vecii vecilor! Amin.”
- ▶ **Exodul 34:6,7**
„Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: «Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copiii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!»”
- ▶ **Ioan 15:16**
„Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.”
- ▶ **Ioan 14:6-10**
„Isus i-a zis: «Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. Dacă m-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și de acum încolo îl veți cunoaște; și L-ați și văzut.» «Doamne», l-a zis Filip, «arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns.» Isus i-a zis: «De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ați cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: «Arată-ne pe Tatăl?» Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu nu le spun de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.»”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Din cele mai vechi timpuri, oamenii au încercat în fel și chip să-și imagineze cum arată Dumnezeu Tatăl. Chiar și în zilele noastre, se pare că El este cel mai greșit reprezentat dintre Cele trei Persoane ale Dumnezeirii. Adesea, Dumnezeu Tatăl este prezentat ca fiind aspru și greu de înduplecat, crud, gata întotdeauna să se mânie și să ceară socoteală pentru orice, gata să mustre și să pedepsească pe oricine ar îndrăzni să treacă de limitele impuse de El. Cei care gândesc așa își spun că în prezența lui Dumnezeu Tatăl nu este nicio nădejde de scăpare.
- ▶ Această oribilă imagine despre Dumnezeu a fost folosită adesea în vremurile trecute și este încă folosită pentru a-i convinge pe oameni să se pocăiască. Amenințarea cu chinurile cumplite și veșnice ale iadului încă se practică. Oricine acceptă o astfel de idee despre Dumnezeu Îi va sluji în silă și de frică, nicidecum din iubire. Așa le slujeau păgânii idolilor lor. Este clar că Dumnezeu, Tatăl nostru, nu Își dorește o astfel de slujire.
- ▶ Satana și-a dat mult silința să-i facă pe oameni să și-L reprezinte în mod greșit pe Dumnezeu, punându-L în cea mai proastă lumină. El este mulțumit când oamenii cred că Dumnezeu este lipsit de milă și are un caracter urât. Satana știe bine ce înseamnă aceasta, pentru că așa este el. Isus l-a numit „mincinos” și „tatăl minciunii” (Ioan 8:44). Biblia ne spune în repetate rânduri că Dumnezeu este iubire.
- ▶ Dacă ne gândim că Isus a venit în lume pentru a-L reprezenta pe Tatăl Său, vom înțelege că iubirea și spiritul de sacrificiu ale lui Isus Îi sunt caracteristice și Tatălui ceresc. Nu există un Dumnezeu bun și un Dumnezeu rău. Există un singur Dumnezeu, răbdător, loial, plin de dragoste.

Cum se întâmplă?

- ▶ Putem noi să știm cum este de fapt Dumnezeu? Nu l-am văzut niciodată, nici pe El, nici vreo fotografie sau pictură pe care să o putem considera ca redând realitatea.
- ▶ Ca să aflăm mai multe despre Dumnezeu Tatăl, ar trebui să citim **Ioan 14-17**. În aceste capitole, Domnul Isus ne spune clar ce face Dumnezeu și cât de legat este El de poporul Său.
- ▶ Citește aceste capitole și notează:
 - a) trei expresii care se referă la legătura Sa cu noi

 - b) trei făgăduințe

 - c) trei lucruri pe care le face El pentru copiii Săi

 - d) caută în careul de alături, pe orizontal, vertical și oblic, în sens direct și invers, următoarele cuvinte care apar în aceste capitole: iubire; credință; inimă; tulburare; lume; orfani; porunci; pace; mlădiță; roadă; viță; prieteni; judecată; neprihănire; adevăr; bucurie; sfințire; păcat.

N	Q	X	T	T	A	C	Ă	P	W	Z
A	E	R	Y	I	U	B	I	R	E	X
D	E	P	O	R	U	N	C	I	Y	K
E	R	L	R	A	P	A	C	E	Ă	S
V	A	U	F	I	D	Y	Q	T	Ț	F
Ă	R	M	A	Ă	H	Ă	W	E	N	I
R	U	E	N	Z	Ț	Ă	Y	N	I	N
Q	B	W	I	Ă	M	I	N	I	D	Ț
M	L	Ă	D	I	Ț	Ă	V	I	E	I
J	U	D	E	C	A	T	Ă	Y	R	R
Y	T	E	I	R	U	C	U	B	C	E

3

DUMNEZEU FIUL

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

Iubire față de tine însuși

S-ar putea să-ți pară cam învechite niște întrebări de tipul: De unde vin? De ce sunt aici? Încotro mă îndrept? Ce rost are viața? Și totuși orice om trebuie să răspundă în mod serios la aceste întrebări.

Astăzi, mulți tineri sunt foarte mulțumiți de ei înșiși și par a spune: „Am unde să stau, am ce mânca, am un serviciu cu un salariu acceptabil, am mașină, prieteni, televizor color și DVD player, un computer... Ce aș putea să-mi mai doresc?”

Oamenii care gândesc așa se autoadmira, sunt foarte mulțumiți de ei înșiși. Suferă de narcisism. În mitologie, Narcis era un tânăr care s-a îndrăgostit de imaginea sa reflectată în apa unei fântâni și s-a îmbolnăvit de dor când nu a mai putut să-și vadă chipul reflectat în apă. De la el vine cuvântul acesta, care a ajuns să aibă înțelesul de automulțumire, iubire de sine însuși.

Există anumite întrebări despre viață la care putem găsi răspunsul, dar, la cele mai importante, nu. În cazul acestora, automulțumirea devine nemulțumire. Ce este de fapt viața, de unde vin și încotro mă îndrept – sunt întrebări la care nu pot răspunde singur, am nevoie de ajutor. Și nu-l pot primi decât de la cineva care a existat înainte de mine și care va exista și după ce eu nu voi mai fi.

Răspunsurile la aceste întrebări nu pot fi găsite decât în Dumnezeu Însuși, așa cum ni Se descoperă prin Fiul Său. Isus a venit în lumea aceasta și a trăit ca unul dintre noi. A devenit membru al familiei omenești, ca să ne ajute să răspundem la aceste întrebări importante cu privire la viață. El a trecut prin toate felurile de încercări prin care trecem și noi, așa

că poate să ne ajute și să ne încurajeze în orice caz. Isus Se mai numește și Emanuel, care înseamnă „Dumnezeu cu noi” (Matei 1:23).

„Căci negreșit, nu în ajutorul îngerilor vine El, ci în ajutorul seminței lui Avraam. Prin urmare, a trebuit să se asemene fraților lui în toate lucrurile... Și prin faptul că El Însuși a fost ispitit în ceea ce a suferit, poate să vină în ajutorul celor ce sunt ispițiți” (Evrei 2:16-18).

„Isus a fost Dumnezeu și om într-o singură persoană, pentru ca Dumnezeu și omul să poată fi din nou fericiți împreună”. [George Whitefield (1714-1770), predicator care a ajutat la redeșeptarea spirituală în coloniile americane]

Iată părerea mea

- ▶ În multe ilustrații, Domnul Isus este prezentat ca un om foarte slab, sleit parcă de puteri, care de-abia poate să se țină pe picioare, cu o față suptă și palidă. Chipul Său, astfel prezentat, este departe de a fi pe placul unui om sănătos și viguros. Dacă judecăm după viața grea pe care a dus-o când a fost pe pământ, trebuie să fi avut o constituție robustă și, datorită muncii fizice și drumurilor zilnice în aer liber, mușchi puternici și pielea arsă de soare. Înfățișarea și cuvintele pe care le spunea atrăgeau atenția mulțimii. Orice moment al vieții lui Isus ni-L înfățișează ca fiind un izvor de putere, de pricepere, de înțelepciune pentru a conduce, un om în stare să realizeze ce și-a propus, un om care poate fi admirat din toate punctele de vedere.
- ▶ De fapt, prima dată, facem cunoștință cu Isus la creație, la începutul existenței lumii noastre. El a fost atunci alături de Tatăl și de Duhul Sfânt. „Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute... Toate au fost făcute prin El și pentru El” (Coloseni 1:16).
- ▶ În multe locuri din Biblie se vorbește despre puterea Sa creatoare. Puteți da exemple și din zilele noastre?

-
- ▶ „Scopul întrupării Domnului Hristos, cea de a doua Persoană a Dumnezeirii, a fost dublu: să descopere pe Dumnezeu Tatăl și să răscumpere și să mântuiască pe păcătos din și de sub puterea păcatului, cu toate urmările lui.” – D. Popa, pastor

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- ▶ „Când a devenit om, Isus n-a încetat a fi Dumnezeu. Deși Se umilise până la gradul de om, totuși era stăpân pe Dumnezeire. Numai Hristos putea să-L reprezinte pe Tatăl între oameni, pentru că El a fost din veșnicie una cu Tatăl; El a fost «Chipul lui Dumnezeu», chipul slavei și măiestății Sale, «strălucirea măririi Lui». El a venit pe pământul acesta întunecat din cauza păcatului, ca să descopere lumina iubirii lui Dumnezeu, pentru a fi „Dumnezeu cu noi!” – Ellen White, autoare inspirată
- ▶ „În totală dependență de Tatăl, Hristos Și-a folosit puterea divină pentru a descoperi iubirea lui Dumnezeu. Cu putere divină, El S-a descoperit pe Sine ca Mântuitorul cel milostiv și iubitor, trimis de Tatăl ca să vindece, să refacă și să ierte păcatele (Luca 6:19; Ioan 2:11 etc.). Cu toate acestea, El niciodată nu a săvârșit vreo minune pentru a Se cruța pe Sine de necazurile și suferințele pe care oamenii le-ar îndura dacă ar fi în împrejurări asemănătoare. Isus Hristos este «una în natură, în caracter și în planuri cu Dumnezeu Tatăl». El este Dumnezeu adevărat.” – A. Strong, teolog
- ▶ „Isus este pentru noi un fel de avocat. El știe totul despre Legea lui Dumnezeu, o cunoaște cel mai bine și este gata să ne ajute să o înțelegem și noi și să o aplicăm. Mai mult, El este întotdeauna de partea noastră, ne cunoaște și știe de ce avem nevoie. Cazul fiecăruia dintre noi ajunge în fața instanței de judecată din cer. Este minunat să știm că avem un apărător, pe cineva care ne reprezintă și pledează în favoarea noastră. El nu cere să fie remunerat pentru aceasta – așteaptă numai ca noi să-l acceptăm oferta.” – C. Hodge, teolog

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ În toată Biblia, nu este nicio altă povestire mai minunată decât aceea a întrupării lui Isus. Ca Dumnezeu, El era numit și Cuvântul, pentru că lumea a fost creată prin cuvântul Său (Ioan 1:14). Acest amestec de divin și uman este cunoscut sub numele de întrupare. Este un proces pe care noi nu îl putem înțelege, dar este foarte important pentru noi pentru că este singura cale prin care noi puteam câștiga biruința asupra ispitei, singura cale de iertare pentru păcatele noastre, singura cale de mântuire.
- ▶ Biblia Îi atribuie lui Isus două titluri care se referă la natura Sa. Titlul de Fiu al lui Dumnezeu se referă la natura Sa dumnezeiască, iar cel de Fiu al omului, la natura Sa omenească. El S-a născut așa cum se naște orice copil, numai că a fost zămislit prin puterea Duhului Sfânt. În timpul vieții Sale pe pământ, Isus a avut aceleași nevoi fizice ca orice om – l-a fost foame (**Matei 4:2**) și sete (**Ioan 19:28**), a avut nevoie să doarmă (**Matei 8:24**), a fost obosit (**Ioan 4:6**), a fost ispitit (**Evrei 2:18**). Isus a fost Dumnezeu în toată puterea cuvântului, dar, când S-a întrupat ca om, a devenit om cu adevărat, acceptând astfel toate limitele existenței omenești. A făcut toate acestea pentru noi, ca să ne descopere iubirea lui Dumnezeu Tatăl, ca să ne salveze din păcat, să ne arate cum să trăim frumos și să ne dea o pildă de ceea ce putem deveni, cu ajutorul lui Dumnezeu. Câtă iubire!

▶ **Romani 6:23**

„Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

▶ **1 Corinteni 15:3,4**

„V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi.”

Dumnezeu spune...

▶ **Ioan 5:22**

„Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului.”

▶ **Ioan 5:30**

„Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.”

▶ **Ioan 10:30**

„Eu și Tatăl una suntem.”

▶ **Ioan 14:6**

„Isus i-a zis: «Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.»”

▶ **Filipeni 2:6-11**

„El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și l-a dat Numele, care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.”

▶ **Coloseni 1:13-16**

„El ne-a izbăvit de sub puterea întunericii și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor. El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel întâi născut din toată zidirea. Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El.”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Încearcă să-ți imaginezi că ai fi în locul lui Isus, în situația în care a fost El aici, pe pământ. El a venit să ne învețe cum să trăim. El a dat vieții un farmec nou și un nou înțeles. Viața Lui este un model pentru noi. El ne-a descoperit idealul lui Dumnezeu, iar atingerea acestui ideal este posibilă cu ajutorul lui Dumnezeu, același ajutor pe care l-a primit și Isus. Numai un bun exemplu nu ne era de ajuns pentru a scăpa de pedeapsa pentru păcat. „Plata păcatului este moartea” (**Romani 6:23**). Isus a venit să plătească acest preț, prețul vinovăției noastre. El Și-a dat viața pentru mântuirea noastră. El nu făcuse niciun păcat și nu avea de ce să plătească pentru vina păcatului, dar a făcut acest lucru din iubire pentru noi.
- ▶ Ce s-a realizat prin moartea Lui? Răspunsul depinde de noi. Moartea Lui capătă sens pentru fiecare dintre noi doar în măsura în care acceptăm darul mântuirii. Iată cum exprimă apostolul Petru acest gând: „El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcat, să trăim pentru ne-prihănire” (**1 Petru 2:24**). Alegerea este a noastră. Isus este cel care ne-a dat posibilitatea acestei alegeri.
- ▶ Ai fost pus vreodată în situația de a plăti vina altcuiva? Cum crezi că ar fi dacă, deși nevinovat, ar trebui să suporti consecințele greșelii unei alte persoane? Isus a făcut lucrul acesta pentru tine. Pentru toate lucrurile rele pe care le-ai făcut, El Și-a asumat responsabilitatea, iar asta L-a costat viața. Prin urmare, de fiecare dată când vei simți că Diavolul te ispitește, adu-ți aminte de Isus pe cruce. Te va ajuta să întâmpini ispita cu curaj și cu hotărârea de a o respinge.

Cum se întâmplă?

- ▶ Când ne îmbolnăvim sau suferim un accident, de abia așteptăm să ne vindecăm mai repede, ca să fim ca mai înainte. Și nădărdim că lucrurile vor reintra în normal cât mai repede.
- ▶ La creație, Dumnezeu a privit la tot ce făcuse și iată că toate erau „foarte bune”. Dar păcatul a stricat totul și a făcut ca totul să meargă din rău în mai rău. Satana se străduiește să-și țeară urzeliile, ca să strice planurile bune ale lui Dumnezeu. Totuși nu avem de ce să ne temem. Isus a plătit prețul pentru vina păcatelor noastre și ne oferă în dar viața – o viață fericită acum și viața veșnică pe Noul Pământ. Nu așteaptă decât să primim darul Său. Împreună cu el vine și invitația de a fi cu Isus toată veșnicia. Dacă aici avem o locuință destul de confortabilă, El ne oferă una cu mult mai bună, dincolo. Iar, dacă aici nu avem o casă frumoasă, El ne-a pregătit deja o casă minunată care ne așteaptă.
- ▶ De asemenea, ne-a promis că va veni din nou pe pământ, ca să ne însoțească El Însuși în drumul spre cer. „Iată că Eu vin curând”, a spus Isus. Și, pentru a întări această făgăduință, subliniază: „Da, Eu vin curând” (**Apocalipsa 22:7,10**).
- ▶ El dorește să fim gata să-L întâmpinăm când va veni. Va fi o experiență extraordinară.
- ▶ Ce crezi că înseamnă să fii gata să-L întâmpini pe Mântuitorul tău?
- ▶ Dacă te uiți la ceea ce se întâmplă în jurul tău și dacă te gândești la viața așa cum este ea dincolo de mărunțișurile zilnice, îți dai seama că în lumea aceasta nu există nimic care să dureze la nesfârșit. Nici măcar oamenii. De aceea, vestea din partea lui Dumnezeu este o veste foarte bună, excepțională. Pentru că El anunță venirea unei lumi noi, în care nu vor exista dureri, probleme, moarte. Cu siguranță, îți dorești să ai și tu parte de veșnicia oferită în dar.
- ▶ „Isus Christos nu este apreciat deloc până ce nu este apreciat mai presus decât orice”. [Sfântul Augustin (354-430), autor creștin]

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

La firul ierbii

Unele instituții folosesc anumiți angajați pentru a realiza legătura între serviciul administrativ și producție. Despre aceștia se spune că „stau la firul ierbii”, fiind în permanență între muncitori, observând desfășurarea procesului de producție, căutând mijloace de îmbunătățire a produselor, de înnoire a tehnicilor. Ei sunt în permanență „pe teren”, reprezentând, „la firul ierbii”, birourile centrale. Ei vorbesc în numele conducerii, transmițând exact cerințele și direcția de dezvoltare promovată de instituție.

Într-un anume sens, lucrarea lui Dumnezeu pe pământ, pentru oameni, este asemănătoare. „Birourile centrale”, sediul conducerii, se află în cer. Adesea, pământul a fost comparat cu un câmp, numit așa chiar de Isus Însuși. Încă de la început, Duhul Sfânt, una dintre Cele trei Persoane ale Dumnezeirii, a fost Cel care S-a ocupat în mod special de pământ, ca un fel de Reprezentant al Dumnezeirii pe planeta noastră.

Biblia este istoria lucrării Duhului Sfânt, începând cu Geneza, capitolul 1, unde ni se vorbește despre participarea Duhului Sfânt la creație, și terminând cu Apocalipsa, capitolul 22, care spune că, la sfârșitul timpului, Duhul Sfânt îi cheamă pe oameni să se întoarcă la Dumnezeu și să-I slujească. Deci putem considera Biblia ca fiind un fel de biografie a Duhului Sfânt.

În vremea lui Noe, înainte de potop, Duhul Sfânt a făcut aceeași lucrare, dar foarte puțini oameni au răspuns chemărilor Sale de a face ce este bine. De aceea, Dumnezeu a spus: „Duhul Meu nu va rămâne

pururea în om” (**Geneza 6:3**). Refuzul de a lua seama la îndemnul Duhului Sfânt a avut ca urmare potopul.

Vechiul Testament ne vorbește despre foarte multe ocazii în care Duhul Sfânt i-a ajutat pe oameni în diferite feluri. Conducători, profeți, judecători, împărați sau oameni de rând, toți au primit ajutor, mai ales când au avut mai mare nevoie de el.

Duhul Sfânt nu lucrează în același fel pentru toți oamenii. Pentru că suntem diferiți, și nevoile noastre sunt diferite, dar, oricare ar fi ele, Duhul Sfânt ni le poate împlini și poate fi alături de noi, întotdeauna.

Iată părerea mea

- ▶ Ca să explice lucrarea Duhului Sfânt, Isus a folosit ca exemplu vântul. Vântul nu poate fi văzut, dar se văd foarte ușor efectele sale – foșnetul frunzelor, unduirea ierbii. Lucrarea Duhului Sfânt a pregătit calea pentru prima venire a lui Isus. De-a lungul vieții lui Isus pe pământ, Duhul Sfânt a fost permanent alături de El, chiar înainte de a Se naște. Pruncul Isus a fost conceput prin puterea Duhului Sfânt (**Matei 1:18-20**). Tot Duhul Sfânt a lucrat asupra inimii oamenilor, făcându-i să recunoască în pruncul Isus pe Mântuitorul lumii (**Luca 2:25-32**). Zi de zi, când Isus mergea din loc în loc, Duhul Sfânt îl susținea, dându-i puteri noi (**Luca 4:14**). Când Și-a încheiat lucrarea pe pământ, Isus le-a făgăduit ucenicilor că va trimite Duhul Sfânt, care va fi cu ei și îi va ajuta în lucrarea pe care le-o încredințase (**Ioan 20:22**). Duhul Sfânt este și astăzi alături de noi, gata să lucreze cu noi și pentru noi (**Ioan 14:12,16**).
- ▶ În ce fel îți poți permite Duhului Sfânt să lucreze prin tine?

- ▶ „Dumnezeu Duhul Cel Veșnic a fost activ împreună cu Tatăl și cu Fiul în lucrarea creațiunii, a întrupării și a răscumpărării. El i-a inspirat pe scriitorii Sfintelor Scripturi. El a umplut viața Domnului Hristos cu putere. El atrage și convinge ființele omenești și, pe aceia care răspund, El îi renaște și îi transformă după chipul lui Dumnezeu. Trimis de Tatăl și de Fiul spre a fi totdeauna cu copiii Săi, El revarsă daruri spirituale asupra bisericii, imputernicind-o pentru a da mărturie despre Hristos și, în armonie cu Scripturile, o conduce în tot adevărul.” – AZȘ cred...

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- ▶ „Duhul Sfânt este reprezentantul lui Hristos, dar fără trup omenesc și deci independent de acesta. Împiedicat de corpul omenesc, Hristos nu putea să fie prezent peste tot, în același timp. De aceea, era spre binele lor ca El să meargă la Tatăl și să trimită Duhul Sfânt ca înlocuitor pe pământ. Nimeni nu mai putea spune că avea un avantaj din cauză că se găsea într-un anumit loc sau pentru că avea legătură personală cu Hristos. Prin Duhul, Mântuitorul putea fi în legătură cu toți. În felul acesta, era mai aproape de ei decât dacă nu S-ar fi înălțat.” – Ellen White, autoare inspirată
- ▶ „Duhul Sfânt unește viața lui Dumnezeu cu viața omului. El vine în calitate de Dumnezeu spre a lua în stăpânire viața omului. Are loc o conștientizare a prezenței Domnului celui viu și proslăvit. El Se oferă fiecărui suflet într-o măsură deplină, ca și când pe pământ ar exista un singur om în care locuiește Dumnezeu... Natura Duhului Sfânt este o taină. Dumnezeu Duhul Sfânt nu trebuie să fie evaluat prin standarde omenești, pentru că nu putem să exprimăm infinitul în termeni limitați. Prin urmare, personalitatea Duhului Sfânt nu trebuie să fie restrânsă la comparațiile cu omul... El a fost reprezentat de Domnul Hristos ca învățând, vorbind, mărturisind, călăuzind, ascultând și declarând. Aici se manifestă inteligență, capacitate de discriminare și, prin urmare, personalitate.” – LeRoy Edwin Froom, teolog

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Mâncarea era aproape gata. Eram foarte fericiți, pentru că ne era foame. Ne uitam nerăbdători la cuptorul electric, unde se afla unul dintre felurile pe care urma să le servim la masă. Ne întrebam cât va mai dura. Dar, când ne-am uitat mai de aproape la cuptor, am descoperit că, de fapt... era rece. Ce se întâmplase? Din fericire, cuptorul nu se defectase, numai că ștecherul nu fusese bine pus în priză și nu primea curent electric.
- ▶ Când S-a întors la cer, Isus le-a promis ucenicilor o putere deosebită și le-a spus și care avea să fie sursa acestei puteri: „Voi veți primi o putere când Se va pogori Duhul Sfânt...” (Faptele 1:8). Dar nu puteau primi această putere decât „conectați la sursă”. Și, ca să fie siguri de aceasta, s-au rugat și au așteptat. Și-au mărturisit păcatele și au îndepărtat dintre ei orice motiv de dezbinare. În cele din urmă, Duhul Sfânt a venit. S-a auzit „un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic... și toți s-au umplut de Duh Sfânt” (Faptele 2:2,4).
- ▶ D. L. Moody a fost un evanghelist vestit pentru succesul pe care îl avea. Niște pastori au discutat între ei, dacă să-l invite sau nu pe Moody să țină evanghelizări în orașele lor. Unul dintre ei, mai puțin impresionat de activitatea lui Moody, a întrebant:
 - Oare Moody a pus monopol pe Duhul Sfânt?
 - Nu, a răspuns altul, ci Duhul Sfânt a pus monopol pe el.
- ▶ Ce bine ar fi ca Duhul Sfânt să pună monopol pe fiecare dintre noi! Lucrul acesta se va întâmpla numai dacă suntem „conectați la sursă”.

▶ 1 Corinteni 2:11

„În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa: nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu.”

Dumnezeu spune...

- ▶ **Geneza 1:2**
„Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor.”
- ▶ **Geneza 6:3**
„Atunci Domnul a zis: „Duhul Meu nu va rămâne pururea în om, căci și omul nu este decât carne păcătoasă: totuși zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani.”
- ▶ **Ioan 14:26**
„Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”
- ▶ **Ioan 15:26**
„Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care porcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.”
- ▶ **Ioan 16:7**
„Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.”
- ▶ **Ioan 16:13**
„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.”
- ▶ **Faptele 2:16,17**
„Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!”
- ▶ **Romani 15:16**
„... Eu îmi împlinesc cu scumpătate slujba Evangheliei lui Dumnezeu, pentru ca Neamurile să-l fie o jertfă bine primită, sfințită de Duhul Sfânt.”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Când le-a făgăduit ucenicilor că va trimite Duhul Sfânt ca să fie cu ei, după ce El avea să Se înalțe la cer, Isus le-a spus și ce avea să facă Duhul Sfânt. „(El) are să vă călăuzească în tot adevărul” (**Ioan 16:13**). O călăuză este o persoană care conduce în direcția cea bună.
- ▶ Duhul Sfânt „nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit” (**Ioan 16:13**). Duhul Sfânt lucrează în strânsă legătură cu Tatăl și cu Fiul, fiind Reprezentantul Lor pe pământ.
- ▶ Duhul Sfânt „vă va descoperi lucrurile viitoare”. El, pe care Îl numim și Spiritul profeției, i-a inspirat pe profeți, când aceștia și-au prezentat soliile cu privire la viitor. Ioan era „în Duhul” atunci când i-au fost făcute descoperirile prezentate în **Apocalipsa 1:10**. Iar prorocii „au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt” (**2 Petru 1:21**).
- ▶ O altă misiune a Duhului Sfânt este aceea de a convinge de păcat (**Ioan 16:8**). El ne arată ce este păcatul și ne învață cum putem scăpa de el, ca să scăpăm și de urmările lui (**Romani 6:23**).
- ▶ Una dintre lucrările Duhului Sfânt este și aceea de a ne ajuta să ne cultivăm și să ne folosim talentele. De fapt, El ne ajută să ni le cunoaștem. Orice om are daruri, nimeni nu a fost uitat. Pavel spune: „Sunt felurite daruri, dar este același Duh” (**1 Corinteni 12:4**).
- ▶ „El Mă va proslăvi” (**Ioan 16:14**). Duhul Sfânt a continuat lucrarea începută de Isus, „construind” pe „temelia” pusă de El.
- ▶ Isus L-a mai numit și Mângâietorul (**Ioan 14:16**). În original, cuvântul acesta desemnează pe cineva care este chemat să stea alături. Este minunat să știm că putem avea întotdeauna alături pe cineva care poate să ne călăuzească, să ne învețe și să ne fie un bun tovarăș de drum.

Cum se întâmplă?

- ▶ În Catedrala „Sfântul Petru” din Köln, Germania, există două picturi identice, reprezentând răstignirea lui Petru, așezate una lângă alta. Într-una dintre campaniile sale militare, Napoleon a jefuit orașul Köln și a luat din catedrală unul dintre aceste tablouri – originalul –, singurul care exista la vremea aceea. Pentru că originalul a fost luat, pictorul a făcut un alt tablou, identic cu primul. După o vreme, originalul a fost restituit și, de atunci, cele două tablouri stau alături. Cei care le văd nu pot spune care este originalul, pentru că deosebirile sunt foarte mici.
- ▶ Cam așa este lucrarea Duhului Sfânt asupra inimii și vieții noastre. Isus, Marele Original, nu mai este aici. Este în cer. Dar Duhul Sfânt este aici, făcând lucrarea Marelui Artist. În lipsa Originalului, El pictează chipul lui Isus pe pânza vieții noastre. Dacă Îl vom lăsa să își continue lucrarea asupra noastră, zi de zi, vom semăna din ce în ce mai mult cu Originalul, până ce caracterul divin va fi atât de clar reflectat în noi, încât cei care ne vor vedea Îl vor vedea în noi pe Isus.
- ▶ „Noi, toți, privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului” (**2 Corinteni 3:18**).
- ▶ Fie ca Duhul lui Dumnezeu să dezvolte în noi asemănarea cu Isus, astfel încât oricine să-L poată vedea pe El în noi. Atunci, în viața noastră se va putea vedea „roada Duhului”, despre care se vorbește în **Galateni 5:22,23**.
- ▶ Iată mai jos lista cu elementele care alcătuiesc roada Duhului. Sunt scrise în ordine alfabetică și lipsesc vocalele. Citește aceste versete, închiude Biblia și încearcă să treci cuvintele în ordine, după ce ai completat cu vocalele corespunzătoare.

B_L_N_D_T_ _ _

B_C_R_ _ _

B_N_T_T_ _ _

C_R_D_N_C_ _ _ Ș_ _ _

D_R_G_S_T_ _ _

F_C_R_ _ _ D_ B_N_

_N_D_L_N_G_ R_B_D_R_

_N_F_R_N_R_ _ _ P_FT_L_R

P_C_ _ _

5

LA ÎNCEPUT

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

Săptămâna

Cum știm cât de lungă trebuie să fie o zi sau o lună, cât ține un an? Ne ghidăm după calendare și după ceas, bineînțeles. Dar cum au fost stabilite la început aceste unități de măsură pentru timp?

Dacă vei spune că au fost stabilite în funcție de mișcările regulate ale Pământului, Lunii și Soarelui, ai dreptate. Mișcările corpurilor cerești, mișcări de rotație și de revoluție, sunt uniforme și deci previzibile, așa că ne putem bizui pe ele pentru a măsura timpul.

Există însă o unitate de măsură pentru timp care nu e determinată de mișcarea corpurilor cerești – săptămâna. Ea a fost stabilită la creație, de Dumnezeu, care a creat lumea în șase zile, iar în a șaptea, în Sabat, S-a odihnit, încheind astfel o săptămână.

În timpul acesta, Dumnezeu a creat pământul și tot ce este pe el, inclusiv omul. Biblia spune că toate aceste lucruri „au fost făcute prin Cuvântul Domnului...

Căci El zice și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă” (Psalmii 33:6-9).

Când a creat lumea noastră, Dumnezeu nu a folosit o materie care exista deja, ci a făcut totul din nimic. Totul a apărut la porunca Sa. „... tot ce se vede nu a fost făcut din lucruri care se văd” (Evrei 11:3).

Descoperirile erei noastre atomice i-au convins pe oamenii de știință că materia se poate transforma în energie și invers. Deci putem să înțelegem foarte bine cum o parte din puterea lui Dumnezeu, adică o cantitate de energie, s-a transformat în materie, făcând astfel să ia ființă lumea noastră.

Dumnezeu a hotărât să realizeze procesul creației într-o săptămână. Fără îndoială că ar fi putut termina

mai repede, dar El a vrut să ne dea ciclul săptămânal, ca o comemorare a lucrării Sale, și Sabatul, care ne îngăduie să ne oprim din lucrul nostru și să ne odihnim, așa cum a făcut și El.

Porunca a patra (Exodul 20:8-11) vorbește despre șase zile ale creației și despre ziua de odihnă, care încheie săptămâna, și ne îndeamnă să păzim Sabatul, așa cum a făcut Dumnezeu. Unitatea de timp la care se face referire aici, când apare cuvântul „zi”, este o zi obișnuită, de douăzeci și patru de ore, așa cum a fost fiecare zi a creației și cum este și astăzi.

Dacă acceptăm raportul biblic despre creație, atunci vom crede că Dumnezeu a făcut lumea noastră și tot ce cuprinde ea, inclusiv omul, în șase zile, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, lăsându-ne astfel un exemplu de urmat.

Iată părerea mea

- ▶ Cel mai simplu mod de a descoperi care ne sunt rădăcinile, obârșia, este să luăm Biblia și să începem să citim de la primul capitol. Este singurul punct de plecare sigur, pentru istoria lumii noastre și a oamenilor care o locuiesc. Raportul este simplu: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul” (**Geneza 1:1**). Biblia spune: „Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd” (**Evrei 11:3**).
- ▶ Lui Dumnezeu îi place diversitatea. În natură nu există două lucruri care să fie perfect identice. Firele de iarbă, fulgii de zăpadă, picăturile de apă, toate sunt diferite unele de altele, dar fiecare își are un loc bine determinat în creația lui Dumnezeu. Tot astfel, nu există doi oameni la fel. Fiecare dintre noi este unic. Dumnezeu ne-a creat ca persoane unice și, în această calitate, fiecare dintre noi are un loc distinct în planul Său. Nu este uimitor să știm că Dumnezeul care a creat lumea ne iubește pe fiecare?
- ▶ Ce asemănări și ce deosebiri există între procesul creației, care a avut loc la început, și procesul refacerii vieții noastre?

- ▶ „Sabatul a fost sfințit la creațiune... «Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune» și El S-a odihnit în bucuria lucrării Sale încheiate (**Geneza 1:31**). Deoarece El S-a odihnit în Sabat, «Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o» – a pus-o deoparte pentru un scop sfânt. El i-a dat-o lui Adam ca o zi de odihnă. Era un semn de aducere-aminte a lucrării de creație și, în felul acesta, un semn al puterii lui Dumnezeu și al iubirii Sale. Scriptura zice: «El a lăsat o aducere-aminte a minunilor Lui.» (**Geneza 2:3; Psalmii 111:4**).” – Ellen

White, autoare inspirată

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- ▶ „Dumnezeu este Creator al tuturor lucrurilor și El a așezat în Scriptură raportul autentic al activității Sale creatoare. În șase zile Dumnezeu «a făcut cerurile și pământul» și toate ființele vii de pe pământ și S-a odihnit în ziua a șaptea a acelei prime săptămâni. În acest fel, El a stabilit Sabatul ca un monument permanent al încheierii lucrării Sale creatoare. Primul bărbat și prima femeie au fost făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, ca o încoronare a lucrării creației, dându-li-se stăpânire peste pământul întreg și fiind însărcinați cu răspunderea de a se îngriji de el. Când lucrarea de creare a lumii a fost terminată, ea era «foarte bună», declarând slava lui Dumnezeu.” – AZȘ cred...
- ▶ „Zilele raportului biblic cu privire la creațiune indică perioade literale de 24 de ore. Tipică pentru felul în care oamenii lui Dumnezeu din Vechiul Testament măsurau timpul este expresia «o seară și o dimineață» (**Geneza 1:5,8,13,19,23,31**) și care specifică zile individuale, cu ziua începând seara sau la apusul soarelui (**Leviticul 23:32**). Cele Zece Porunci oferă o altă dovadă a faptului că raportul genezic al creațiunii implică zile literale. În porunca a patra, Dumnezeu spune: «Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău; să nu faci nicio lucrare în ea. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o» (**Exodul 20:8-11**).” – Comentariul biblic AZȘ

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul. Pământul era pustiu și gol și peste fața adâncului era întuneric” (**Geneza 1:1,2**). E greu să faci ceva pe întuneric, fără lumină, așa că Dumnezeu a început cu aceasta. De fapt, El a făcut ziua și noaptea, despărțind lumina de întuneric (**Geneza 1:4**).
- ▶ A urmat crearea atmosferei în jurul Pământului; rolul ei era să „țină sub control” temperatura planetei și să o facă potrivită pentru ca planeta să fie locuită (**vers. 6-8**).
- ▶ În cea de-a treia zi, Dumnezeu a poruncit ca apele să „se strângă” în mări și oceane, așa încât să se arate uscatul, sau pământul.
- ▶ Apoi, pe acest pământ, Dumnezeu a creat vegetația. Pământul începea să arate frumos, cu tot felul de plante, în diferite stadii de dezvoltare (**vers. 9-13**).
- ▶ Apoi, au fost făcute Soarele și Luna, ca să slujească drept surse de lumină, ca să regleze și să stabilizească definitiv deosebirea dintre zi și noapte și succesiunea lor, precum și a lunilor și a anilor (**vers. 20-23**).
- ▶ În cea de-a cincea zi, au fost create viețuitoarele care trăiesc în ape și în aer (**vers. 20-23**).
- ▶ Apoi, Dumnezeu a făcut animalele care trăiesc pe uscat, inclusiv târâtoarele și insectele. Biblia spune că Dumnezeu a făcut „fiare pământești”, referindu-se probabil la toate animalele care trăiesc pe uscat (**vers. 24,25**).
- ▶ Dar lipsea ceva. Printre toate făpturile create, nu era niciuna care să poată gândi asemenea Lui. Așa că El a spus: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră” (**Geneza 1:26**). Pentru aceasta, Dumnezeu a luat țărână și a modelat un corp așa cum modelează un sculptor lutul. Din punct de vedere al formei, era perfect, dar îi mai lipsea ceva ca să fie complet – viața. Acelui corp inert, Dumnezeu „i-a suflat în nări suflare de viață” (**Geneza 27**). În felul acesta, Dumnezeu a pus în om „scânteia de viață”, principiul vieții. Astfel, omul a devenit o ființă inteligentă, conștientă, care poate gândi.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Geneza 1:1**
„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”
- ▶ **Geneza 2:7,22**
„Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.”
- ▶ **Geneza 2:2,3**
„În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea, pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui, pe care o zidise și o făcuse.”
- ▶ **1 Cronici 16:24-27**
„... povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele, minunile Lui! Căci Domnul este mare și foarte vrednic de laudă, El este de temut mai presus de toți dumnezeii; căci toți dumnezeii popoarelor sunt idoli, dar Domnul a făcut cerurile. Măreția și strălucirea sunt înaintea Feței Lui, tăria și bucuria sunt în locașul Lui.”
- ▶ **Psalzii 33:6**
„Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului și toată oștirea lor, prin suflarea gurii Lui.”
- ▶ **Isaia 40:26**
„Ridicați-vă ochii în sus și priviți! Cine a făcut aceste lucruri? Cine a făcut să meargă după număr, în șir, oștirea lor? El le cheamă pe toate pe nume; așa de mare e puterea și tăria Lui, că una nu lipsește.”
- ▶ **Romani 1:20**
„Însușirile nevăzute ale Lui... se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele, în lucrurile făcute de El.”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ După șase zile, creația a fost terminată. Biblia spune: „În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit” (**Geneza 2:2**). Dumnezeu nu obosește niciodată. Nu avea nevoie de odihnă pentru că S-ar fi simțit obosit sau slăbit, ci „a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o” (**Geneza 2:3**). Aceasta înseamnă că El a declarat-o sfântă și a pus-o deoparte, pentru un scop sfânt. Dar nu a fost numai ziua cu care s-a încheiat săptămâna creației. Dumnezeu a intenționat ca, și după aceea, fiecare a șaptea zi să fie pusă deoparte, pentru ca noi să ne odihnim și să ne aducem aminte de minunata istorie a creației. Lucrul acesta este arătat cu claritate în porunca despre Sabat: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești...” (**Exodul 20:11**).
- ▶ Astfel, Sabatul este ca un indicator, care ne arată că trebuie să ne oprim din lucrul nostru obișnuit, dar este și o invitație de a ne bucura de părtășia cu Dumnezeu, Creatorul nostru. Ziua aceasta a fost prevăzută ca un popas în alergarea vieții.
- ▶ Uneori, Sabatul este perceput ca o zi plictisitoare, care pare să nu se mai termine. Lucrul acesta se întâmplă pentru că oamenii împovărează ziua a șaptea cu tot felul de reguli și tradiții care să fie respectate. Unii ajung să nu se mai bucure de ziua de Sabat, ba chiar să aștepte cu nerăbdarea trecerea acestei zile. Nu acesta a fost însă planul lui Dumnezeu. Creatorul a pus deoparte ziua a șaptea pentru ca ființele create de El să se poată bucura de odihna trupului și a minții, de timp petrecut împreună, unii cu alții și toți împreună cu El, uitând de grijile din timpul săptămânii și oprindu-se din munca pentru câștigarea pâinii. Când Sabatul este înțeles și petrecut ca o zi a bucuriei, orice bărbat, femeie sau copil îl așteaptă cu nerăbdare.

Cum se întâmplă?

- ▶ Când ne gândim la crearea lumii, știm că nu suntem singuri. Mica noastră lume este o parte din imensul Univers al lui Dumnezeu, iar Universul este atât de mare, încât nu putem să-l cuprindem cu mintea și nici să ni-l imaginăm în toată imensitatea sa.
 - ▶ Într-o noapte senină, putem vedea cu ochiul liber cam 6.000 de stele. Cu o lunetă, am mai putea vedea câteva mii. Cu telescoapele, am ajunge mult mai departe – cam la 200 de milioane, câte se pot vedea cu telescopul de la Mount Palomar, care are o deschidere, diametrul lentilei, de 5,08 m. Dar mai avem încă foarte mult până să putem număra stelele. Suntem încă foarte departe.
- Dumnezeu a creat toate stelele, planetele și celelalte corpuri cerești. El le-a așezat pe orbitele lor, care se intersectează unele cu altele, și a rânduit sistemele din care fac parte. Cât de nemărginită este puterea Sa! Dar Același Dumnezeu susține și Se îngrijește personal de fiecare părticică a Universului. El cunoaște nevoile fiecărei ființe și o iubește ca și cum ar fi singura care există. Lucrul acesta este adevărat și cu privire la lumea noastră. El a creat-o și continuă să o susțină. El este Creatorul oricărei familii de pe pământ și îl cunoaște personal pe orice om.
- ▶ Raportul creației ne asigură că toți oamenii alcătuiesc o singură familie, pentru că toți au aceeași origine. Pavel spune că Dumnezeu „a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului” (**Faptele 17:26**). Nu este normal să existe sentimentul că o naționalitate este mai bună decât alta sau o culoare a pielii este de preferat alteia. Indiferent de rasă, de sex sau de educație, toți suntem una în Dumnezeu, egali înaintea Sa.
 - ▶ Ia-ți timp să te gândești la cei pe care îi cunoști. Câți dintre ei aparțin unei alte etnii sau unui alt popor? Câți dintre ei sunt diferiți de tine datorită educației sau posibilităților financiare? Te-ai gândit vreodată că, dată fiind originea noastră comună (creații ale aceluiași Dumnezeu), sunt frații și surorile tale?

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

► _____

START

Rădăcini

Ți s-a spus vreodată că ești leit mama, tata sau altcineva din familie? Cu alte cuvinte, aceasta înseamnă că semeni foarte mult cu persoana respectivă sau că faptele tale amintesc foarte mult de acea persoană. Un om poate să semene foarte bine cu altul, să fie ca o reflectare a celuiilalt. Când a fost creat, Adam a fost făcut, sau modelat, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, așa cum era hotărât în planul Său. El spuse: „Să facem om după chipul și asemănarea Noastră”.

Este minunat să știm că noi, ființele create de Dumnezeu, suntem asemenea Lui. În ciuda atacurilor păcatului, încă mai purtăm urme ale asemănării cu El. Avem capacitatea de a învăța lucruri noi, de a ne întări caracterul prin alegeri corecte, de a înțelege glorioasa lucrare a lui Dumnezeu, așa cum ni se descoperă în natură. Avem puterea de a gândi și a face, de a gândi noi înșine, nu doar de a reflecta gândirea altor oameni; noi putem să fim stăpâni ai împrejurărilor, nu sclavi ai acestora.

În zilele noastre, puține lucruri sunt atât de bine cunoscute ca mașinile. Au devenit o necesitate – avem nevoie de mașină (autovehicul sau autobuz) ca să mergem la serviciu, la școală, la cumpărături, în vizită la prieteni. Ca să poată merge bine, mașina trebuie să funcționeze ca un tot unitar. Aceasta înseamnă că bateria trebuie să fie încărcată, starterul să funcționeze corect, conducta de benzină să fie în bună stare, să funcționeze bine și pompa de benzină, și instalația de răcire, și comenzile de la bord, și sistemul electric etc.

Cam în același fel ar trebui să funcționăm și noi, ca oameni făcuți după chipul lui Dumnezeu. Ființa umană este alcătuită din trei părți – corp, minte și suflet;

putem vorbi deci despre trei componente: fizică, mintală și spirituală. Toate sunt importante și trebuie să lucreze împreună.

Dumnezeu a creat ființa umană ca un întreg. Dacă este afectată în vreun fel una dintre părțile acestui întreg, suferă toate celelalte. Aceasta înseamnă că ceea ce mâncăm sau felul în care ne tratăm corpul va influența posibilitatea de a ne folosi mintea. Iar dorința și capacitatea noastră de a-I sluji lui Dumnezeu și de a studia din Cuvântul Său vor fi influențate de lucrurile cu care ne umplem mintea. Să nu uităm niciodată că orice lucru care face rău uneia dintre componentele ființei noastre va face rău întregii ființe.

Iată părerea mea

- ▶ Omul a fost „coroana creației”, o ființă deosebită, altfel decât toate celelalte viețuitoare de pe pământ. În comparație cu Dumnezeu, suntem mici și slabi, dar El ne-a făcut marea onoare de a ne dăruia minte, inteligență, de care ne folosim pentru a gândi, pentru a lua hotărâri, precum și capacitatea de a înțelege câte ceva din măreția Lui și de a acționa în consecință.
- ▶ Când înțelegem miliardele de lucruri pe care le-a făcut Dumnezeu pentru noi, ce altceva am putea face, decât să-L iubim? Animalele nu știu nimic despre Dumnezeu și nu pot înțelege ce este bine și ce este rău. Cum ne putem arăta recunoștința față de Dumnezeu pentru că suntem niște ființe atât de minunate?
- ▶ „Bărbatul și femeia au fost făcuți după chipul lui Dumnezeu, dotați cu individualitate și cu libertatea de a gândi și de a acționa. Deși au fost creați ca ființe libere, reprezentând o unitate indivizibilă a corpului, minții și spiritului, erau dependenți de Dumnezeu pentru viață, suflare și toate celelalte. Când primii noștri părinți nu L-au ascultat pe Dumnezeu, ei au negat dependența lor de El și au căzut din înalta lor poziție, pe care au avut-o când au ascultat de Dumnezeu. Chipul lui Dumnezeu în ei a fost mânjit și au devenit supuși morții. Urmașii lor au împărtășit această natură căzută împreună cu consecințele ei. Aceștia se nasc cu slăbiciuni și tendințe spre rău. Dar Dumnezeu, în Hristos, a împăcat lumea cu Sine și, prin Duhul Său, a refăcut în muritorii pocăiți chipul Făcătorului lor. Creați spre slava lui Dumnezeu, ei sunt chemați să-L iubească pe El, să se iubească unii pe alții și să aibă grijă de cele din jurul lor.” – AZȘ cred...

Ce încearcă ei să spună?

- Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.
- ▶ *Cele patru teze celebre augustiniene: 1. Omul înainte de cădere putea să păcătuiască sau să nu păcătuiască. 2. După cădere nu putea să nu păcătuiască. 3. După nașterea din nou poate să nu păcătuiască. 4. După glorificare nu poate păcătui.* – Aureliu Augustin, apologet și părinte bisericesc
 - ▶ „*Concepția creștină despre om este că omul este o creatură a lui Dumnezeu, făcută după chipul Lui. Acest lucru înseamnă că omul trebuie văzut nu ca un rezultat al unui proces evolutiv întâmplător, așa cum cred evoluționiștii, ci ca rodul unui act conștient și planificat al lui Dumnezeu.*” – Millard Erickson, teolog
 - ▶ „*Satana și-a început înșelătoria în Eden. El i-a spus Evei: ‚Hotărât, că nu veți muri.‘ Aceasta a fost prima lui lecție cu privire la nemuirea sufletului; el și-a continuat această înșelătorie de atunci și până în prezent și o va susține mai departe până la sfârșitul captivității copiilor lui Dumnezeu... Pentru mine a fost uimitor faptul că Satana a putut avea atâta succes în a-l face pe om să creadă că declarația lui Dumnezeu din **Ezechiel 18:4**: «Sufletul care păcătuiește acela va muri», înseamnă că sufletul care păcătuiește nu va muri, ci va trăi veșnic în suferință. Îngerul a zis: «Viața este viață, fie că este trăită în durere, fie în fericire. Moartea este fără durere, fără bucurie, fără ură.»* – Ellen White, autoare inspirată

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Toate lucrurile de pe pământ fuseseră făcute pentru Adam și Eva, erau ale lor. Aveau din belșug cea mai bună hrană. Se bucurau de un cămin pe care îl făcuse Dumnezeu, special pentru ei, de frumusețea florilor, a pomilor, a ierbii. Aveau prieteni care veneau la ei, direct din cer. Domnul Însuși venea la ei, mergea cu ei și stătea de vorbă cu ei. Nu exista acolo nimic de temut – totul era doar bucurie.
- ▶ Un singur lucru le ceruse Dumnezeu, ceva neînsemnat. Dintre toți pomii din grădină, unul singur le era interzis. Dar, întrucât grădina era plină de tot felul de fructe, oricum, nu aveau nevoie de fructele acestui pom, așa că nu aveau niciun motiv să și le dorească.
- ▶ Dar când s-a apropiat de pom, un frumos șarpe înaripat i-a spus Evei că fructele acelea ar putea să o facă mai înțeleaptă, mai capabilă să ia singură hotărâri cu privire la viața ei și chiar să ajungă la fel ca Dumnezeu. În felul acesta, Eva a fost ispitită. A început să aibă sentimentul că Dumnezeu i-a interzis ceva de care ar fi avut nevoie, că a ascuns de ea ceva și nu i-a spus totul despre lucrul respectiv.
- ▶ Eva cunoscuse până atunci doar binele, adică ce dorește Dumnezeu pentru toate ființele create de El. Dar a început să fie curioasă să știe și ce este „dincolo de gard”, fără să-și dea seama că nu era ceva de dorit. Lucifer, care începuse deja să plătească prețul răzvrătirii sale din cer, știa. Dar Eva nu, așa că a întins mâna și a luat fructul pe care i-l oferea șarpele.
- ▶ Adeseori, și noi suntem ispitiți la fel ca Eva. Știm, pentru că ni s-a spus, că nu trebuie să facem anumite lucruri. Cu toate acestea, mânați de curiozitate sau de gândul că s-ar putea să nu ni se fi spus totul, ajungem să facem exact ceea ce nu trebuie. Apoi, este prea târziu pentru a mai putea să facem pasul înapoi și să scăpăm de consecințe. Sfintele Scripturi ne sunt o călăuză sigură. Putem găsi în ele îndrumări clare cu privire la ce este bine și ce nu este bine. Dacă vom ține cont de ceea ce ni s-a spus prin Biblie, vom evita multe neazuri și vom merge pe drumul cel drept.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Psalzii 8:4-6**
„Ce este omul, ca să Te gândești la el și fiul omului, ca să-l bagi în seamă? L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. L-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui.” [„Când privesc la cerul Tău, lucrul degetelor Tale, la luna și la stelele pe care le-ai pus pe calea lor, mă gândesc: Ce este omul, ca să-Ți aduci aminte de el, și fiul omului, ca să-l cercetezi pe el?! Cu puțin făcutu-l-ai mai mic decât pe îngeri, cu slavă și cu cinste l-ai încununat.” (trad. Gala Galaction)]
- ▶ **Romani 5:12**
„De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...”
- ▶ **Romani 5:17,18**
„Dacă deci, prin greșeala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihănirii, vor domni în viață prin acel unul singur, care este Isus Hristos! Astfel dar, după cum printr-o singură greșală, a venit o osândă, care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața.”
- ▶ **Romani 6:23**
„Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”
- ▶ **Romani 8,22**
„Dar știm că până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii.”
- ▶ **2 Corinteni 5:21**
„Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.”
- ▶ Vezi și: **1 Ioan 1:7-9; 5:11,12**

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Când a mâncat din fructul oprit, în grădina Eden, și i-a dat apoi și lui Adam, Eva nu și-a dat seama în ce „joc” intra. Dumnezeu îi avertizase pe amândoi, în repetate rânduri, cu privire la teribilele urmări ale neascultării, dar, cel puțin pentru moment, au considerat că puteau să hotărască singuri, ca și cum ar fi știut mai multe decât Dumnezeu, Creatorul lor. Așa a intrat păcatul în lume. Urmările despre care le spusese Dumnezeu nu s-au lăsat așteptate. Legătura omului cu Dumnezeu s-a rupt. Moartea și-a făcut teribila apariție. Iar nenorocirea a venit asupra lumii întregi și asupra fiecărui om. Toți suferim consecințele aceluia prim păcat. Orice copil se naște într-o familie de oameni păcătoși. Toți moștenim slăbiciuni și înclinații către păcat (**Ieremia 17:9**). Toți suntem supuși morții (**1 Corinteni 15:22**). Noi nu suntem răspunzători pentru păcatul lui Adam și al Evei, dar nu putem îndepărta efectele lui. Păcatul a afectat și natura. Au apărut spinii și pălămida (**Geneza 3:18**). Pământul a început să dea mai puține roade, chiar dacă omul muncește mai mult (vers. 19). Vremea s-a dereglat (**Geneza 7:12**). Nimic din lumea noastră nu e scutit de urmările nefaste ale păcatului, nici măcar plantele sau animalele.
- ▶ Uită-te la lucrurile din jurul tău. Toate sunt create de Dumnezeu. Unele dintre ele, precum florile, încă arată cât de frumoasă a fost lumea creată de Dumnezeu la început. Sunt însă și lucruri care ne arată consecințele neascultării asupra planetei și a ființelor care o locuiesc. Ori de câte ori ești ispitit să nu ascuți de voia Domnului, gândește-te că faptele tale pot face lumea mai urâtă sau mai frumoasă. Tu decizi!

Cum se întâmplă?

- ▶ Deși dezamăgit și foarte mâhnit de păcatul lui Adam, Dumnezeu nu a fost luat prin surprindere. Iubirea L-a determinat să pună în aplicare un plan, deja pregătit.
- ▶ Tragicile urmări ale păcatului puteau fi remediate. Inimile oamenilor aveau să fie înnoite. Păcatul ștersese din om chipul lui Dumnezeu, dar asemănarea aceasta trebuia refăcută, pentru ca oamenii să-și poată regăsi fericirea în căile lui Dumnezeu, în loc să aibă parte doar de necazuri, mergând pe căile lui Satana. Planul ne este descoperit în **Ioan 3:16**: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât a dat pe singurul Său Fiu pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”.
- ▶ Dumnezeu nu a rămas pasiv față de moartea oamenilor în păcat. Marea Sa iubire pentru ei nu-l îngăduia să stea deoparte, când ființele create de El plăteau acest preț cumplit. „Dar Dumnezeu Și-a arătat dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi” (**Romani 5,8**). Isus a plătit prețul, ca să putem avea din nou parte de viață, în loc să suferim moartea veșnică. El a suferit moartea pe care o meritam noi, pentru ca noi să putem avea, în El, o viață nouă.
- ▶ Gândește-te bine, apoi notează pe rândurile de mai jos câteva lucruri pe care crezi că ai putea să le faci și care le-ar putea arăta celor din jur că ești o ființă creată după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

Războiul – un joc al morții

Se pare că multor oameni le place să se lupte. Războiul este un joc al morții, pe care lumea noastră îl joacă mereu, dar nu este unul aducător de fericire. Mai există însă un război real, ce se desfășoară fără încetare „în spatele cortinei”. Nu se folosesc bombe sau arme de foc, nici arme atomice sau detectoare tip radar. Dar, în acest război, este implicat fiecare om, fie că vrea, fie că nu vrea. Războiul acesta este numit și „marea luptă” dintre Hristos și puterile binelui, pe de o parte, și Satana și forțele răului, de cealaltă. În acest conflict nu există armistițiu, nici tratat de pace. Biblia este singura carte în care putem găsi întreaga lui istorie. Ea ne spune mai dinainte care vor fi învingătorii și care, învinși.

Acest război a început în cer, chiar în „sediul păcii”, și a fost declanșat de îngerul care avea cea mai înaltă poziție, imediat după cea a lui Isus. Greu de crezut! Lucifer era cel mai înzestrat înger din cer, cel mai onorat, cel care stătea chiar lângă tronul lui Dumnezeu. Ca maestru muzician, el dirija corurile cerești. Era cel mai înălțat în putere și în slavă dintre toate ființele create – era prințul îngerilor. „Erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe” – așa îl descrie Biblia (Ezechiel 28:12-14).

Lucifer avea tot ce i-ar fi putut dori inima, mai puțin un lucru. Fiul lui Dumnezeu avea o poziție mai înaltă decât el și participa la sfatul înalt al Dumnezeirii. Lucifer deținea cea mai înaltă funcție pe care o putea ocupa o ființă creată, dar nu putea să fie ca Hristos, pentru că Hristos era Creatorul. Împreună cu Dumnezeu Tatăl, El participase la crearea lui Lucifer. Și totuși Lucifer își spunea: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu, voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor,

la capătul miazănoaptei; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi asemenea Celui Preaînalt” (Isaia 14:13,14).

El a avut o mare putere de amăgire asupra multor îngeri și, treptat, le-a câștigat simpatia. Au început să-l creadă când spunea că nu este tratat cum ar merita și că talentele sale nu sunt puse în valoare cum ar trebui. Au început și ei să creadă ca Lucifer, că s-ar fi convenit ca acest înger să fie egal cu Fiul lui Dumnezeu.

Toate acestea au dus la răzvrătire împotriva guvernării lui Dumnezeu. Cerul a fost sfâșiat și răscoala a luat proporții. Dumnezeu Tatăl trebuia să ia o atitudine. Armonia și pacea cerului fuseseră distruse. Isus și îngerii credincioși Lui s-au luptat cu Satana și cu îngerii decăzuți. Aceasta a fost prima încleștare în cadrul marelui război. Citește despre aceasta în Apocalipsa 12:7-9.

Iată părerea mea

- ▶ Când a pierdut prima bătălie din cadrul marii lupte, „Satana a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui” (**Apocalipsa 12:9**). O treime dintre îngeri s-au unit cu el în această răzvrătire. Numele i-a fost schimbat din Lucifer – „purător de lumină” –, în Satana – „adversar”. El devenise vrăjmașul lui Dumnezeu și este și al nostru, pentru că noi suntem copiii Lui. Dumnezeu ar fi putut să-i distrugă pe Satana și pe îngerii lui, de când i-a izgonit din cer, dar în înțelepciunea Sa, Dumnezeu a dorit ca toată creația Sa, tot Universul, să vadă că Satana greșește. Va veni o vreme când Satana, împreună cu îngerii lui și cu toți cei păcătoși vor fi nimicți, dar, dacă lui Satana nu i s-ar fi dat ocazia să-și ducă lucrarea la capăt, s-ar fi putut ca Universul să nu fie cu totul convins de dreptatea lui Dumnezeu.
- ▶ Unii cred că Dumnezeu nu a procedat corect când i-a dat lui Satana ocazia să guverneze acest pământ. Tu ce crezi?

- ▶ „Legea morală divină este la fel de importantă pentru existența Universului Său ca și legile fizice ce-l țin laolaltă și-l păstrează în funcțiune. Păcatul este «călcarea legii» (**1 Ioan 3:4**) sau «nelegiuire», așa cum indică cuvântul grecesc **anomia**. Nelegiuirea își are originea în respingerea lui Dumnezeu și a guvernării Sale... Satana aruncă blamul asupra lui Dumnezeu, în loc să-și asume responsabilitatea pentru nelegiuirea din lume. El spune că Legea lui Dumnezeu, despre care pretinde că este arbitrară, încalcă libertatea individuală. Mai mult chiar, afirmă el, deoarece este imposibil să ascuți de ea, această Lege lucrează împotriva celor mai bune interese ale ființelor create. Prin această continuă și perfidă subminare a Legii, Satana încearcă să răstoarne conducerea lui Dumnezeu și chiar pe Dumnezeu.” – Comentariul biblic AZȘ

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- ▶ „Întreaga omenire este în prezent cuprinsă în marea luptă dintre Hristos și Satana, cu privire la caracterul lui Dumnezeu, legea Sa și suveranitatea Sa asupra Universului. Acest conflict a început în cer, atunci când o ființă creată și înzestrată cu libertatea de a alege, prin înălțarea de sine, a devenit Satana, vrăjmașul lui Dumnezeu, care a dus la revolta unei părți a îngerilor. El a introdus spiritul de rebeliune în lumea aceasta atunci când a dus în păcat pe Adam și pe Eva. Acest păcat al omului a avut ca rezultat deformarea chipului lui Dumnezeu în omenire, dezordine în lumea creată și, în cele din urmă, nimicirea ei în timpul potopului. Privită de întreaga creațiune, această lume a devenit arena conflictului universal, din care în cele din urmă Dumnezeul iubirii va fi îndreptățit. Pentru a ajuta pe poporul Său în această luptă, Domnul Hristos trimite pe Duhul Sfânt și pe îngerii Săi credincioși să-l călăuzească, să-l ocrotească și să-l susțină pe calea mântuirii.” – AZȘ cred...
- ▶ „De ce s-a îngăduit ca marea luptă să continue veacuri și veacuri de-a rândul? De ce nu a fost curmată existența lui Satana de la începutul răzvrătirii lui? Pentru ca universul să poată fi convins de dreptatea lui Dumnezeu în confruntarea Sa cu răul; pentru ca păcatul să poată fi condamnat pentru veșnicie. În planul de răscumpărare, există înălțimi și adâncimi pe care nici eternitatea nu le poate epuiza, minuni la care îngerii doresc să privească. Dintre toate ființele create, numai cei răscumpărați au cunoscut din propria lor experiență conflictul efectiv cu păcatul; ei au lucrat împreună cu Hristos și, lucru imposibil chiar și îngerilor, au fost părtași la suferințele Sale.” – Ellen White, autoare inspirată

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Știi ce este un „cap de pod”? Este un termen militar, desemnând un loc aflat pe teritoriul inamic, un loc ocupat deja „dincolo”, care să asigure apoi cucerirea întregului teritoriu. Când au fost creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, Adam și Eva au primit stăpânirea asupra lumii acesteia (**Geneza 1,28**). Nu trebuia să se întâmple nimic pe această planetă fără permisiunea lor. Satana și îngerii lui au venit pe pământ după ce fuseseră izgoniți din cer pentru răzvrătire, dar Dumnezeu nu le-a îngăduit rebelilor să îi atace pe Adam și pe Eva, fără ca aceștia să fi fost avertizați mai dinainte. Satana urmărise cu mare interes crearea acestei lumi și a oamenilor și se hotărâse să încerce să-i câștige de partea sa, cât mai repede cu putință. Dar Dumnezeu nu i-a permis să stea oriunde, în preajma oamenilor. Singurul loc unde putea să stea s-a ispitească era pomul folosit ca mijloc de a le încerca ascultarea. Acela a fost locul căderii lor și al biruinței lui Satana. Deghizat cu viclenie și prin minciuni și înșelăciune, el i-a convins pe Adam și pe Eva să nu asculte de Dumnezeu. Cu toate acestea, iubirea lui Dumnezeu a fost atât de mare, încât nu a renunțat fără luptă la oamenii pe care îi crease. El a pus atunci în aplicare planul pe care îl făcuse mai înainte chiar de facerea lumii – Fiul lui Dumnezeu avea să-Și dea viața, ca plată pentru păcat, și avea să le ofere oamenilor posibilitatea de a fi salvați. Dumnezeu era hotărât să preîntâmpine planurile lui Satana și să-i aducă pe oameni înapoi la Sine, prin iubire – „Te iubesc cu o iubire veșnică”, spune El în **Ieremia 31:3**. Iubirea și grija lui Dumnezeu pentru poporul Său se pot vedea de-a lungul istoriei omenirii, dar, întotdeauna, Satana a fost și el prezent, încercând să răstoarne planurile lui Dumnezeu. Cu toate acestea, planul lui Dumnezeu de a-i mântui pe oameni a mers înainte.
- ▶ Apocalipsa ne vorbește despre finalul luptei – glorioasa biruință a lui Dumnezeu și a binelui asupra lui Satana și a răului. Tu de ce parte alegi să fii – de partea biruitorilor sau a învinșilor? Marea luptă începe cu dezamăgire, înfrângere și moarte, dar se încheie cu salvare, răscumpărare și reînnoire. Iată de ce urăște Satana mai ales cărțile Geneza și Apocalipsa.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Geneza 3:15**
„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”
- ▶ **Isaia 14:12-15**
„Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: «Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.» Dar ai fost aruncat în Locuința morților, în adâncimile mormântului!”
- ▶ **Romani 5:12**
„... printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...”
- ▶ **2 Tesaloniceni 2:7**
„Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum să fie luat din drumul ei.”
- ▶ **Apocalipsa 12:7-9**
„Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei, dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.”
- ▶ **Apocalipsa 12:11**
„Ei l-au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.”
- ▶ **Apocalipsa 12:17**
„Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”
- ▶ **Vezi și: Apocalipsa 15:2,3; 20:7,9,10**

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Nu a existat niciun motiv pentru apariția păcatului, nicio scuză. Lui Satana îi place să vadă cum ne găsim scuze când greșim și cum aruncăm vina pe altcineva pentru greșeala noastră. Și este foarte încântat când vede că încercăm să-i găsim și lui o scuză pentru primul păcat. Păcatul nu poate fi apărut. Dumnezeu este iubire și așa a fost întotdeauna. Purtarea Sa față de ființele pe care le-a creat nu putea să inspire decât iubire, laudă și adorare. Cum s-a putut ca ființa cea mai mare în rang și cea mai talentată dintre toate ființele aflate în cer să îngăduie să se nască în mintea ei gânduri de înălțare de sine care au condus la răzvrătire? Este ceva imposibil de explicat. Este „taina fărădelegii”.
- ▶ Adesea căutăm scuze: că ne-am născut cu înclinație spre păcat sau că suntem „împinși” la rău. Dar minunatele prevederi ale lui Dumnezeu și făgăduințele Sale de a ne ajuta nu lasă loc pentru scuze. Dumnezeu este mult mai puternic decât Satana și tot ce avem de făcut este să ne prindem de puterea Sa.
- ▶ Mai există o taină. Cum a venit Isus în lumea aceasta, ca om, cum a trăit o viață fără păcat și a murit, plătind prețul păcatelor noastre? Aceasta este „taina credinței”.
- ▶ Niciuna dintre aceste taine nu poate fi cu adevărat înțeleasă de noi, oamenii, dar ni s-a descoperit tot ce era necesar, ca să putem recunoaște iubirea și dreptatea lui Dumnezeu și ca să înțelegem și să acceptăm minunatul Său Plan de Mântuire.
- ▶ În marea luptă dintre Dumnezeu și Satana, tu ai propriul loc. Iar locul acesta depinde de alegerea ta. Poți alege să fii o stea care strălucește în întunericul păcatului sau poți alege să fii o făclie stinsă. Alege în mod înțelept! Alege să strălucești pentru veșnicie alături de Dumnezeu cel viu.

Cum se întâmplă?

- ▶ Eu de ce parte sunt? Ca să putem răspunde la această întrebare, va trebui să hotărâm multe lucruri cu privire la viața noastră. În hotărârile pe care le luăm zilnic, ne vom întreba de fiecare dată de care parte ne situăm, prin ceea ce facem sau prin atitudinea noastră. Tot ce citim, ce vedem la televizor, prietenii, cuvintele pe care le spunem – toate acestea sunt alegeri făcute conform cu firea noastră sau cu principiile după care dorim să ne dezvoltăm caracterul.
- ▶ Înainte de a lua hotărârea de a spune sau de a face ceva, ar trebui să ne punem următoarele întrebări: Îmi servește la ceva? Mă ajută în dezvoltarea caracterului? Este o parte a planului lui Dumnezeu pentru mine? Va da o direcție bună vieții mele?
- ▶ Fiecare dintre cei doi conducători ai mării lupte ne vrea pentru sine, de partea sa, și depune toate eforturile în acest sens. Înțelepciunea mă îndeamnă să-L aleg pe Hristos, Conducătorul biruitor.
- ▶ Odată, un grup de turiști făcea o excursie în Palestina. Li se spusese că, în Orient, păstorul merge înaintea turmei, iar oile vin după el, dar ei au observat o turmă de oi care era mânătită din urmă de un om ce părea a fi ciobanul.
– Cum se face că mânăți turma din urmă? a întrebat ghidul. Pe aici nu se obișnuiește ca păstorul să meargă înaintea turmei?
– Aveți dreptate, domnule, a răspuns omul. Păstorii merg înaintea turmei. Dar, vedeți, eu nu sunt păstorul, ci măcelarul.
- ▶ Noi de cine suntem conduși? De Păstorul cel Bun sau de Măcelar?
- ▶ Cum putem face mereu alegeri bune? Iată câteva texte care te vor ajuta să răspunzi la această întrebare.

Psalmii 119:9-11

Evrei 11:24-27

Faptele 26:19

Efeseni 1:16,19

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

Omul anului și chiar mai mult

Time este o publicație americană foarte cunoscută, care îi ajută pe cititori să fie mereu la curent cu ultimele evenimente. Una dintre rubricile așteptate cu mare nerăbdare este cea care se ocupă de selecția anuală care se face pentru a-l desemna pe „Omul anului”. Cu câteva săptămâni înainte, *Time* își invită cititorii să trimită numele personalităților despre care cred că ar merita acest titlu. Principala cerință este ca persoana aleasă să fi făcut cel mai mult pentru a influența în bine viața unui număr cât mai mare de oameni. Desigur, nicio selecție nu reușește să-i satisfacă pe toți. Dacă cineva reușește să se mențină „în top” mai mulți ani la rând, este ales „Omul decadei”. Dar acest lucru nu se prea întâmplă. Mulți au fost onorați cu titlul de „Omul anului”. Au urcat pe podium, și-au rostit discursul, apoi au trecut la loc, pentru ca altul să iasă în față. Astfel de schimbări se fac mereu.

Biblia ne prezintă istoria vieții unei persoane care ar fi trebuit să fie nu numai „Omul anului” sau „Omul decadei”, ci „Omul tuturor timpurilor”. Nu a existat nicio altă persoană care să fi avut o influență mai mare și mai bună decât El, asupra unui număr mai mare de oameni. Și aceasta se continuă an după an și va continua și după ce lumea aceasta își va afla sfârșitul. Într-adevăr, Isus cel iubitor, cel plin de putere, Mântuitorul – El este „Omul tuturor timpurilor”.

Doi oameni discutau despre credința creștină. Unul critica anumite lucruri pe care le cred creștinii.

– Mie mi se pare că și credința mea, în mine, este la fel de bună ca și credința creștină, spunea el.

– Însă pentru asta ar trebui să mori pe cruce și să învie a treia zi, a răspuns celălalt.

Credința noastră se bazează pe viața, moartea și învierea unei Persoane. Nimeni nu a reușit vreodată să imite întru totul experiența lui Hristos, așa că noi știm cu siguranță că El a fost cu adevărat Mesia, Fiul lui Dumnezeu, cum a pretins că este.

Mai întâi, Isus a venit în lumea aceasta și S-a născut ca un prunc oarecare, împletind divinitatea – ca Fiu al lui Dumnezeu, cu omenescul – fiind ca unul dintre noi. El a fost cu adevărat „Dumnezeu cu noi” (**Matei 1:23**). Nu putem înțelege cum a fost posibil acest lucru, dar îl acceptăm prin credință. Zămislit prin puterea Duhului Sfânt și născut dintr-o fecioară, Isus a crescut așa cum cresc toți copiii, fiindu-le supus părinților, îndeplinindu-și îndatoririle care-I reveneau în familie și învățând din Scripturi. Prin suferința și moartea Sa, Isus a plătit prețul păcatului (**Romani 6:23**). „El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire” (**1 Petru 2:24**). În toată viața Sa, Isus nu a păcătuit. Biblia spune: „El n-a făcut păcat și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug” (**1 Petru 2:22**).

Ce minunată demonstrare a iubirii divine!

Iată părerea mea

- ▶ De obicei, dacă soții hotărăsc să divorțeze, la tribunal, într-o primă etapă se încearcă „reconcilierea”, adică împăcarea. Isus a venit pe pământ cu o astfel de misiune, de împăcare. Păcatul ne-a despărțit de Dumnezeu. Legământul dintre El și poporul Său a fost rupt, dar Isus a venit să-l refacă. Noi suntem cei care am greșit, nu Dumnezeu, dar El este Cel care ia inițiativa împăcării, a refacerii legământului. Isus a venit să-L reprezinte pe Dumnezeu Tatăl și să ne ajute să înțelegem caracterul Său, plin de bunătate, de iubire și de milă. El a venit să ridice un pod peste prăpastia făcută de păcat, să refacă ființele omenesti și să le readucă la asemănarea cu Dumnezeu, pe care au avut-o Adam și Eva când au fost creați.
- ▶ Împăcarea cu Dumnezeu și restatornicirea desăvârșirii de la început a ființei umane este un ideal foarte înalt, dar, cu ajutor de sus, poate fi atins.
- ▶ Care este rolul meu în „reconciliere”?

- ▶ Dumnezeu este Cel care a luat inițiativa împăcării. Mai mult, El a făcut ceea ce era mai greu pentru ca această împăcare să fie posibilă. Gestul Fiului divin de a muri pe cruce pentru a ne răscumpăra pe noi de sub puterea păcatului și de sub osânda la moarte a fost un gest unic în istoria Universului. Împăcarea presupune însă și un gest care trebuie să vină din partea mea și a ta. Este vorba despre alegerea de a ne împăca cu Dumnezeu. El nu ne va sili să ne împăcăm cu El. Este necesar ca fiecare dintre noi să dorească această împăcare și să o caute.

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- ▶ *„Isus a venit pe acest pământ pentru a împlini cea mai mare lucrare dintre toate câte s-au făcut printre oameni. El a venit ca ambasador al lui Dumnezeu, pentru a ne arăta cum să trăim, ca să avem cele mai bune realizări în viață.”* – Ellen White, autoare inspirată
- ▶ *„În viața Domnului Hristos, de desăvârșită ascultare de voința lui Dumnezeu, în suferințele Sale, în moartea și învierea Sa, Dumnezeu a prevăzut singurul mijloc de ispășire pentru păcatul neamului omenesc, astfel ca aceia care prin credință primesc această ispășire să poată avea viața veșnică și întreaga creație să poată înțelege mai bine sfânta și infinita iubire a Creatorului. Această ispășire desăvârșită apără neprihănirea Legii lui Dumnezeu și bunătatea caracterului Său, căci condamnă păcatul nostru și, în același timp, ea aduce împăcare și regenerare, asigură iertarea noastră. Moartea Domnului Hristos este înlocuitoare și expiatoare. Învierea Domnului Isus Hristos proclamă triumful lui Dumnezeu asupra forțelor răului și, acelor care acceptă ispășirea, le asigură biruința finală asupra păcatului și a morții. Ea declară domnia Domnului Isus Hristos, înaintea căruia fiecare genunchi din ceruri și de pe pământ se va pleca.”* – AZȘ cred...
- ▶ *„Dumnezeu a fost Acela care a luat inițiativa de a restaura legăturile rupte dintre neamul omenesc și El Însuși. În consecință, «ne bucurăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am câpătat împăcarea» (Romani 5:11).”* – M. Erickson, teolog

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Într-o căsuță cuibărită la marginea unui sat, trăia o familie formată din părinți și doi copii mici. Într-o noapte, casa a luat foc – acoperișul de paie și lemnăria au fost imediat cuprinse de flăcări, prinzându-i ca într-o capcană de foc pe toți cei dinăuntru. Nu era nicio unitate de pompieri prin împrejurimi, iar vecinii stăteau și priveau nepuțincioși.

Deodată, a apărut în grabă Andy, un nou-venit în satul respectiv, și a strigat: „Chiar nu putem face nimic pentru a-i salva pe cei dinăuntru?” Și, spunând acestea, s-a avântat în flăcări. O clipă mai târziu, ieșea, ținând sub fiecare braț câte un copil. Copilașii nu pățiseră nimic, fiindcă îi ținuse sub haină, dar el avea arsuri serioase. În clipa în care a ieșit din casă, acoperișul s-a prăbușit într-o trâmă de flăcări. Mama și tatăl copiilor nu reușiseră să iasă – au pierit în flăcări.

Un vecin inimos i-a îngrijit arsurile lui Andy, iar copiii au rămas pentru o vreme la alt vecin. Ce era de făcut cu copiii? S-au prezentat două persoane care ar fi vrut să-i ia: una era moșierul satului și un fel de judecător în sat. Avea bani, era respectat, avea o casă frumoasă. Cealaltă persoană era Andy. Când a fost întrebat cu ce drept cere el copiii, Andy nu a spus nimic. Și-a ridicat însă mâinile și toți au putut să vadă cicatricile arsurilor căpătate când îi salvase pe copii.

- ▶ Isus spune că fiecare dintre noi este al Lui, proprietatea Sa. El nu are nevoie de cuvinte ca să arate că are dreptul să ne pretindă ca proprietate a Sa. El ridică mâinile, în care se văd urmele cuielelor cu care a fost ținut pe cruce, când Și-a dat viața, ca noi să putem trăi. Ce altă dovadă ar mai putea aduce?
- ▶ Suntem proprietatea lui Isus. Și, cu toate acestea, suntem ființe libere. Deși, prin semnele din palmele Lui, Isus poate să dovedească dreptul Lui asupra oricărui dintre noi, El nu procedează așa. El nu dorește altceva decât o ascultare izvorâtă din dragoste și benevolă.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Isaia 53:5,6**
„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Noi răătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.”
- ▶ **Marcu 16:19**
„Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.”
- ▶ **Ioan 14:1-3**
„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”
- ▶ **Ioan 11:25,26**
„Isus i-a zis: «Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?»”
- ▶ **1 Corinteni 15:3,4**
„V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi.”
- ▶ **1 Corinteni 15:21,22**
„Căci, dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. Și, după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos.”
- ▶ **2 Corinteni 5:19**
„... Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine...”
- ▶ **Romani 5:10**
„Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.”
- ▶ **Vezi și: Romani 8:34; 1 Ioan 2:2.**

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Un misionar predica în piața unui sat din nordul Indiei și vorbea despre venirea lui Isus pe pământ. Când a terminat, un musulman a venit la el și i-a spus:
 - Trebuie să recunoști că noi avem ceva ce vouă, creștinilor, vă lipsește, ceva mai bun decât orice.
 - Ce anume? a întrebat misionarul.
 - Când mergem la Mecca, noi găsim cel puțin un sicriu. Voi, creștinii, când mergeți la Ierusalim – Mecca voastră –, nu găsiți acolo decât un mormânt gol. Cu un zâmbet, misionarul a răspuns:
 - Într-adevăr, este o deosebire. Mahomed a murit și este în sicriul acela. Toți întemeietorii de religii sunt în coșciuge. Dar mormântul lui Hristos este gol, pentru că El a înviat și I s-a dat toată puterea în cer și pe pământ. El este viu în veci!
- ▶ Isus a murit și a fost îngropat, dar nu a rămas în mormânt. Pe cât de importantă este moartea Sa, tot atât de importantă este și învierea. Moartea Sa ne asigură ispășirea păcatelor și îndepărtează acuzațiile aduse caracterului lui Dumnezeu. Învierea lui Isus proclamă triumful total al lui Dumnezeu asupra forțelor răului și este calea de scăpare din păcat și moarte pentru toți cei care aleg să scape. Alegea însă îi aparține fiecărui om.
- ▶ La funeraliile lui Livingstone, faimosul explorator și misionar, un bețivan zdrențaros încerca să-și facă loc prin mulțime, ca să vadă trecând procesiunea, dar a fost îmbrâncit de oameni înapoi. „Eu am dreptul să-l văd pe David Livingstone! Îl cunosc mai bine ca oricine, am fost colegi la Școala duminicală”, strigă el. Apoi, lăsând capul în jos, adăugă: „Numai că el s-a hotărât pentru Hristos, iar eu, împotriva Lui”.

Cum se întâmplă?

- ▶ Urmărit de privirile curioase ale mulțimii, un grup mic de oameni ieșea pe poarta Ierusalimului. Mulțimea știa foarte bine că grupul era condus de Isus, Cel care cu numai câteva săptămâni în urmă murise pe cruce, dar după trei zile înviase.
- ▶ Isus trecea, împreună cu cei unsprezece ucenici, pe lângă grădina Ghetsemani, unde trăise clipe de agonie, pe când purta povara păcatelor omenirii întregi. A văzut din nou vița pe care o folosiseră ca simbol al legăturii dintre El și poporul Său. I se perindau prin minte scenele judecății și evenimentele ce se îngrămădiseră în acele ultime zile de dinaintea morții Sale. Grupul a ajuns pe vârful Muntelui Măslinilor. De partea cealaltă, era Betania. Isus s-a oprit și ucenicii s-au strâns lângă El, să-l audă fiecare cuvânt. Încă o dată, Isus le-a spus cât de mult îi iubește și Și-a ridicat mâinile, ca și cum ar fi vrut să-i binecuvânteze.
- ▶ Deodată, a început să Se înalțe spre cer. Ucenicii priveau, plini de o teamă sfântă, cum Isus Se ridica, până ce a fost ascuns de un nor. Din norul acela de îngeri au ajuns până la ucenici cuvintele pline de iubire: „Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (**Matei 28:20**). Odată cu acest mesaj, a ajuns la ei și cea mai dulce și mai plăcută muzică – era cântecul corurilor îngerești. Isus Se întorcea la cer triumfător. Își îndeplinesc misiunea pe pământ, făcând posibilă răscumpărarea ființelor omenești, care, altfel, ar fi fost sortite morții veșnice.
- ▶ Cerul întreg L-a primit cu strigăte de bucurie. Știind că păcatul va fi nimicit pentru totdeauna și că, nu peste mult timp, cerul și pământul se vor uni din nou, îngerii se bucurau. Isus S-a înălțat la cer pentru a încheia lucrarea al cărei plan fusese făcut înainte de crearea lumii. El Și-a dat viața pentru toți aceia care fuseseră biruiți pentru o vreme de Satana. Acum, Isus este în cer, mijlocind în favoarea noastră. „De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe aceia care se apropie de Dumnezeu, prin El, pentru că trăiește pururea, ca să mijlocească pentru ei” (**Evrei 7:25**).
- ▶ Când începe o lucrare, Isus o duce la bun sfârșit. Cât de recunoscători ar trebui să-l fim, că nu ne-a părăsit!

9

SALVAREA DIN PĂCAT

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

Tu sau eu

Ajutor! Mă înece! Ajutooor!

Cel care striga cu disperare era Jack, un tânăr înotător, care se aventurase în larg și, fără să-și dea seama, ajunsese prea departe de țărm. Apa era mai adâncă, iar curentul, mai puternic decât crezuse și nu se mai putea descurca.

– Ajutooor! strigă el încă o dată în timp ce se zbatea, luptându-se din răspuțeri să-și mențină capul la suprafață.

Dar, în ciuda tuturor eforturilor sale, se scufundă. A reușit să iasă din nou, tușind și scuipând apa pe care o înghițise, mai speriat ca niciodată. Oare salvamarul nu avea de gând să vină?

– Să mă ajute cineva!

Înotătorul se mai scufundă o dată, deși făcea eforturi disperate. Obosise deja. Cu o ultimă efortare, reuși să mai iasă o dată la suprafață. Salvamarul nu se vedea încă. „Oricum, nu mai are niciun rost”, își spuse el descurajat și încetă să se mai lupte cu valurile, simțind că totul s-a sfârșit.

Dar, în clipa în care a încetat să mai dea din mâini și din picioare, salvamarul a despiciat un ultim val și l-a prins tocmai când începea să se scufunde din nou. Apucându-l bine, salvamarul a început să înoate spre țărm.

După ce și-a revenit, tânărul l-a întrebat pe cel ce l-a salvat:

– De ce ai așteptat atât de mult până să intervii? Nu puteai să vii mai repede? Am fost groaznic de speriat.

– Atâta timp cât tu te luptai cu disperare, nu te puteam salva, a venit răspunsul. Ne-am fi îneecat amândoi.

Mișcările tale m-ar fi încurcat. Dar, când ai renunțat, nu mi-a fost greu să te salvez. Trebuia să te hotărăști – tu sau eu!

Exact așa se întâmplă când Isus intervine ca să ne salveze din păcat. Nu ne putem salva singuri, prin eforturile noastre. Și când renunțăm la lupta aceasta, care este peste puterile noastre, Isus intervine cu puterea Sa. Altfel spus, intervine atunci când ne lăsăm în mâna Lui.

Deci primul pas pe calea mântuirii este să ne lăsăm cu totul în mâna lui Isus, să-L lăsăm pe El să ia conducerea și inițiativa.

„Mântuirea cuprinde trăirea unei vieți de sfințire pe baza a ceea ce Domnul Hristos a împlinit la Golgota. Sfințirea este progresivă. Prin rugăciune și studiul Cuvântului, noi creștem în mod constant în comuniunea cu Dumnezeu.”

Iată părerea mea

- ▶ Apostolul Petru vorbea despre Isus și iubirea Sa înaintea unei mulțimi formate din mii de oameni. Pe măsură ce înțelegeau, foarte mulți dintre ascultători și-au dat seama că viața lor din trecut nu fusese cum ar fi trebuit și că numai Isus îi putea salva de la moarte. Așa că l-au întrebat pe Petru: „Ce trebuie să facem?”
- ▶ Răspunsul său a fost: „Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh” (**Faptele 2:37,38**).
- ▶ „Căci dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi” – spune apostolul Pavel în **2 Corinteni 5:17**.
- ▶ În sensul cel mai direct al cuvântului, noi suntem ceea ce a salvat Isus de la pierzare. Știi cum îi numește Biblia pe cei credincioși? Citește următoarele texte și află răspunsul: **Maleahi 3:17; Exodul 19:5; Zaharia 9:16**.
- ▶ De cele mai multe ori, oamenii nu pot fi salvați pentru că nu își dau seama sau nu recunosc faptul că au nevoie de salvare. Fie că este vorba despre dependența de alcool, de tutun sau de droguri, fie că este vorba de o problemă care ține de suflet, dacă cel dependent nu își dă seama că are nevoie de eliberare, va continua să creadă că este liber și nu va cere ajutor.
- ▶ În cărțile istorice ale Vechiului Testament descoperim variate situații când, după ce a păcătuit și a ajuns în robie, poporul Israel și-a dat seama de greșelile făcute și a „strigat către Domnul” pentru mântuire. Tu poți decide să fie altfel în viața ta. Nu trebuie să aștepti să dai de greu pentru a striga la Dumnezeu. Poți accepta oferta Sa de împăcare chiar azi!

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- ▶ *„Este imposibil pentru o minte limitată să priceapă lucrarea de mântuire. Taina ei întrece știința omenească, dar acela care trece de la moarte la viață simte că aceasta este o realitate dumnezeiască. Începutul mântuirii îl putem cunoaște printr-o experiență personală. Rezultatele ei se întind până în veacurile eterne.”* – Ellen White, autoare inspirată
- ▶ *„Păcatul este cea mai teribilă boală; vindecarea de păcat începe prin recunoașterea bolii. Păcătosul trebuie să se împace cu Dumnezeu, prin acceptarea lui Isus Hristos ca Mântuitor personal. A-L accepta pe El în această calitate înseamnă ca păcătosul să creadă că Isus Hristos a murit pentru el, în locul lui și din cauza păcatelor lui. Deoarece crucea exprimă moartea Mântuitorului, păcătosul trebuie să-și poarte crucea, acceptând propria răstignire față de păcat.”* – AZȘ cred...
- ▶ *„Mântuirea cuprinde trăirea unei vieți de sfințire pe baza a ceea ce Domnul Hristos a împlinit la Golgota. Sfințirea este progresivă. Prin rugăciune și studiul Cuvântului, noi creștem în mod constant în comuniunea cu Dumnezeu.”* – Comentariul biblic AZȘ
- ▶ *„Dumnezeu creează din nimic. Extraordinar, spui tu. Și, într-adevăr, așa este; dar El face ceva care este și mai extraordinar de-atât: El face sfinți din oamenii păcătoși.”* – Soren Kierkegaard, filosof

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Cu veacuri în urmă, Păstorul lui Hermas a visat o femeie în vârstă, plină de riduri și neputincioasă. În visul său, pe măsură ce timpul trecea, ea a început să se schimbe; în timp ce corpul ei era încă bătrân și părul ei alb, fața a început să arate mai tânără. În cele din urmă, ea a devenit o tânără frumoasă și plină de vitalitate.
- ▶ T. F. Torrance a asemănat această femeie cu Biserica. Creștinii nu pot rămâne nemișcați. Dacă Duhul lui Hristos domnește înăuntru, ei sunt în procesul schimbării. Pavel spunea: „Hristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă, prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană” (Efeseni 5:25-27).
- ▶ O simplă cunoaștere despre Dumnezeu și despre iubirea și bunătatea Sa nu este suficientă. Încercarea prin forțele proprii de a dezvolta binele din noi este imposibilă. Educația, cultura, exercitarea voinței, eforturile omenești, toate acestea își au sfera lor de acțiune, dar aici ele sunt fără putere. Ele pot produce o corectă comportare exterioară, dar nu pot schimba inima; ele nu pot curăța izvoarele vieții. Deci este imposibil să scăpăm prin noi înșine de prăpastia păcatului în care ne-am afundat. Inimile noastre sunt rele și singuri nu le putem schimba. Trebuie să existe o putere care să lucreze dinăuntru, o nouă viață de sus. O experiență a mântuirii ce pătrunde profund în suflet vine numai de la Dumnezeu. Numai prin Isus Hristos se poate primi mântuirea, „căci nu este sub cer un alt nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți” (Faptele 4:12).
- ▶ Gândește-te la cum arată viața unui om care nu îl cunoaște pe Dumnezeu și scrie pe rândurile de mai jos care sunt schimbările cele mai vizibile care apar în viața lui odată cu cunoașterea lui Hristos.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Efeseni 2:8**
„Pentru că prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.”
- ▶ **Galateni 1:4**
„El S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din acest veac rău, după voia Dumnezeului nostru și Tatăl.”
- ▶ **1 Petru 2:24**
„El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănile Lui ați fost vindecați.”
- ▶ **Romani 5:8,9**
„Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.”
- ▶ **Ioan 3:16**
„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”
- ▶ **Ioan 3:3**
„Drept răspuns, Isus i-a zis: «Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.»”
- ▶ **Ioan 14:6**
„Isus i-a zis: «Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.»”
- ▶ **Ieremia 13:23**
„Poate un etiopian să-și schimbe pielea, sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi, care sunteți deprinși să faceți răul?”
- ▶ **Ieremia 17:9**
„Inima este nespuz de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?”
- ▶ **Vezi și: Romani 8:7; Ioan 3:8.**

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Un om cu un comportament corect, ireproșabil, etic, un om bine crescut, cizelat, educat mai are nevoie de nașterea din nou? Pentru a răspunde la această întrebare, Emil Brunner folosește o ilustrație care a devenit celebră în teologie. În acceleratul care se grăbea spre Berlin, s-au urcat doi călători. Primul: un om așezat, fin, elegant, amabil, un tovarăș de drum ideal. Al doilea: un om ursuz, colțuros, neșlefuit, needucat, lipsit de amabilitate, egoist, un om cu care nu ai dori să ai de-a face vreodată. Este vreo diferență între acești doi călători? Suntem tentați să răspundem afirmativ. Dar Brunner răspunde categoric: NU. Fiindcă ambii... au greșit trenul. Vrând să călătorească la Viena, s-au urcat în acceleratul de Berlin. Primul, cu firea sa cuceritoare, cu amabilitatea sa firească, mergea în aceeași direcție greșită ca și tovarășul său de călătorie, al cărui comportament lăsa mult de dorit. Ambii au fost nevoiți să schimbe direcția de mers. Această „schimbare de direcție” este pocăința sau nașterea din nou.
- ▶ Fântâna inimii trebuie curățată mai întâi, și numai după aceea se va curăța și izvorul care țâșnește din ea. Viața de creștin nu este o modificare sau o îmbunătățire a celei vechi, ci o transformare a naturii. Când Duhul lui Dumnezeu ia inima în stăpânire, El transformă viața. Gândurile păcătoase sunt înlăturate, faptele rele sunt părăsite, iubirea, umilința și pacea iau locul mândriei, invidiei și certurilor. Binecuvântarea vine atunci când omul se predă prin credință lui Dumnezeu.
- ▶ Dacă ar fi să Îi predai azi 3 lucruri lui Isus care ar fi acelea? Scrie mai jos!

Cum se întâmplă?

- ▶ „Eu sunt adevărata viță”, spune Isus. „Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa, nici voi nu puteți aduce roadă, dacă nu rămâneți în Mine” (Ioan 15:1,4).
- ▶ Acesta este secretul unei vieți creștine adevărate, care înseamnă creștere și maturizare. Este minunat să știi că Dumnezeu ți-a iertat păcatele și te-a primit să fii un copil al Său. În aceasta constă îndreptățirea. Dar nu este decât începutul vieții noi. Trebuie să și rămâi un copil al lui Dumnezeu și să duci o viață după voia Lui. Aceasta este sfințirea și ea este adusă la îndeplinire în viața noastră, de Duhul lui Dumnezeu.
- ▶ Planul de Mântuire este minunat, dar trebuie să-l acceptăm. În felul acesta vom avea asigurată viața veșnică. Dacă îl respingem sau nu-l luăm în seamă, ne așteaptă moartea. Alegerea este simplă, dar fiecare dintre noi trebuie să o facă. „Cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare?” (Evrei 2:3)
- ▶ Fiecare om este ispitit cel puțin o dată în viață să amâne un lucru important pe care îl are de făcut. Chiar și tu, ca elev sau elevă, ai amânat măcar o dată momentele de pregătire pentru un test important sau pentru o teză de final de semestru. Cu siguranță, ai observat apoi cât de greu este să recuperezi într-un timp foarte scurt ceea ce a rămas neînvățat la timpul potrivit. Uneori, nici nu se mai poate recupera totul. La fel este și în viața de credință, în relația cu Dumnezeu. Îți spui acum că mai este timp, că vei schimba ceva de mâine sau de săptămâna viitoare. Dar timpul trece și ocaziile se risipesc. După prima amânare, urmează și a doua, a treia și așa mai departe. Cu timpul, inima se împietrește și nu mai reacționează cu ușurință la imboldurile și la apelurile Duhului Sfânt. Dacă vrei să schimbi ceva în viața ta, schimbă chiar azi. Astăzi, dacă auzi glasul lui Dumnezeu, nu amâna!

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

O ceremonie de căsătorie

Ce se întâmplă la o nuntă? Ceremonia este cea care îi face pe mire și pe mireasă să se hotărască să se căsătorească unul cu altul? Nu, hotărârea aceasta au luat-o când s-au logodit. Oare nunta îi schimbă cumva pe cei doi sau le schimbă sentimentele unul față de celălalt? Nu. Sentimentele lor s-au dezvoltat treptat și, la nuntă, sunt deja bine statornicite.

Atunci, de ce este așa de importantă această ceremonie, dacă, de fapt, nu aduce nimic deosebit? Un bărbat și o femeie s-au cunoscut, au început să țină unul la celălalt; iubirea lor a crescut și i-a făcut să se hotărască să întemeieze un cămin – să-și facă o familie a lor. Ei vor să-și împartă bucuriile unul cu altul, își fac planuri de viitor. Ceremonia le dă prilejul să facă un angajament în prezența unor martori și să anunțe public hotărârea lor de a se căsători. Ceremonia de nuntă este o ceremonie de unire.

În biserica lui Dumnezeu mai există o ceremonie de unire. Când ne predăm lui Isus și legătura noastră cu El devine tot mai strânsă, dorim ca toți să știe acest lucru.

Botezul este un mod de a spune în fața tuturor că ne-am hotărât să fim ai lui Dumnezeu cu totul. Este mărturisirea publică a credinței noastre în Domnul; este un mod de a le spune celor din familie și prietenilor că am murit față de păcat și ne-am hotărât să ducem o viață nouă în Hristos, că vrem să aparținem „trupului Său”, care este Biserica.

Predicatorul din pustie ajunsese vestit. Se strângeau oameni veniți din toate părțile ca să-l asculte pe Ioan Bo-

tezătorul. Soliile sale pline de putere îi îndemneau să se pocăiască și să înceapă o viață nouă. Dacă se pocăiau cu adevărat, Ioan îi îndemna să se boteze în apa Iordanului.

Cam în vremea aceea, Isus Se pregătea să plece din casa părintească, de la Nazaret, pentru a-Și începe lucrarea publică. Și, într-o bună zi, S-a oprit la Iordan și i-a cerut lui Ioan să-L boteze. Ioan și-a dat seama că în viața lui Isus nu existase niciun păcat, deci nu avea de ce să Se pocăiască și nici de ce să-Și arate public pocăința, botezându-Se. Așa că Ioan s-a împotrivit și I-a spus: „Eu am nevoie să fiu botezat de Tine și Tu vii la mine?”

Dar Isus a stăruit. A vrut să dea un exemplu pentru urmașii Săi, chiar dacă El nu avea nevoie să fie botezat. De asemenea, dorea să se știe că El aprobă acest ritual al botezului, ce trebuie împlinit de orice om care Îl primește pe Isus ca Mântuitor.

Isus a fost astfel botezat în Iordan. Când a ieșit din apă, Duhul Sfânt a venit la El, în chip de porumbel, iar din cer s-a auzit un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea” (Matei 3:17).

Aceasta a fost o ocazie în care cele trei Persoane ale Dumnezeirii – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – S-au unit pentru a-Și arăta aprobarea față de botez, așa cum fusese împlinit în viața lui Isus. Lucrul acesta se potrivește și cu îndrumarea pe care le-a dat-o Isus ucenicilor Săi, de a boteza în întreitul Nume al Dumnezeirii (Matei 28:19).

Iată părerea mea

- Filip era un membru activ al bisericii și lucra în Samaria. Lucrarea sa era încununată de succes, dar, deodată, Domnul i-a spus printr-un înger să lase totul și să plece. Trebuia să meargă pe un drum pustiu. Deși absurd, el n-a stat să aștepte explicația, ci a pornit, convins că Dumnezeu știe ce face. Călăuzit de Duhul Sfânt, Filip l-a întâlnit pe marele vistiernic al Etiopiei, un înalt demnitar al împărătesei Candace. Fusese la Ierusalim și acum se întorcea acasă. Filip i-a vorbit acestui om despre profețiile care arătau că Isus trebuia să vină în lume ca să-i scape pe păcătoși de la moarte. El i-a arătat că profeția fusese împlinită prin moartea, învierea și înălțarea lui Isus la cer. Demnitarul a fost profund impresionat. Dorea să fie și el mântuit prin Isus și, pentru că treceau pe lângă o apă, l-a întrebat pe Filip de ce n-ar putea fi botezat și el.

- Citește în **Faptele 8:26-40** și redă în cuvintele tale ce i-a răspuns Filip.

- Cum subliniază Biblia modul în care trebuie făcut botezul (**vers. 38,39**)?

- Ai participat vreodată la un botez? Ce simțăminte te-au încercat când ai văzut un om intrând și ieșind din apa botezului?

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- *„Verbul grec folosit în Noul Testament pentru actul botezului este **baptizo**, ceea ce înseamnă: „a cufunda”, „a afunda în apă”, „a scufunda”, „a acoperi cu ceva lichid”. Este singurul mod de a boteza în Noul Testament practicat de Hristos și de biserica apostolică. Botezul, prin semnificația lui intrinsecă, reînvie întotdeauna adevărul că Evanghelia își are rădăcinile în moartea, ispășirea și învierea Domnului Hristos.”* – Vilhelm Moldovan, teolog
- *„Isus n-a primit botezul ca o mărturisire a vinovăției Sale. El S-a făcut una cu păcătoșii, mergând pe calea pe care trebuie să mergem noi și făcând lucrul pe care trebuie să-l facem noi. Hristos a făcut botezul ca intrare în Împărăția Sa spirituală. Persoanele Dumnezeirii sunt prezente la fiecare botez ca să-i primească pe cei care L-au primit pe Hristos în templul sufletului lor. Acești candidați au intrat în familia lui Dumnezeu și numele lor sunt înscrise în Cartea vieții.”* – Ellen White, autoare inspirată
- *„Persoanele pot fi botezate dacă: (1) sunt destul de mature încât să înțeleagă însemnătatea botezului, (2) s-au predat lui Hristos și sunt convertite, (3) înțeleg principiile fundamentale ale creștinismului și (4) înțeleg importanța calității de membru.”* – AZȘ cred...

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Ce contează cum este botezat un om, din moment ce este botezat? Biblia dă câteva răspunsuri la această întrebare. În studiul din săptămâna aceasta, am văzut deja că Isus ne-a dat un exemplu. El a fost botezat prin scufundare (vezi **Ioan 3:23**). De asemenea, Biblia ne arată că biserica din primul secol a urmat exemplul lui Isus. Filip l-a botezat pe famenul etiopian prin scufundare, când amândoi au coborât în apă (**Faptele 8:36-39**).
- ▶ „A boteza” înseamnă a cufunda, a scufunda în apă. Expresia era folosită pentru a descrie cufundarea unui obiect într-un vas cu apă, cu vopsea sau alt lichid. În niciun text din Biblie nu se sugerează ideea că a boteza înseamnă a turna apă peste ceva sau a stropi cu apă.
- ▶ De fapt, ce simbolizează botezul? În **Coloseni 2:12** citim: „Fiind îngropați împreună cu El, prin botez, și înviați în El și împreună cu El, prin credința în puterea lui Dumnezeu, care L-a înviat din morți”. Deci botezul simbolizează moartea față de păcat, îngroparea omului vechi, sau a firii păcătoase, și învierea la o viață nouă, în Isus Hristos. Doar botezul prin scufundare poate simboliza acestea. Turnarea unei cantități de apă peste cel „botezat” sau stropirea este insuficientă.
- ▶ Când omul este condus la o viață nouă, prin Duhul Sfânt, lucrul acesta este făcut cunoscut în mod public, odată cu botezul prin scufundare – moartea și îngroparea eului, a omului vechi, și învierea la o viață nouă în Hristos.
- ▶ În unele biserici se obișnuiește să fie botezați copiii, la vârste foarte mici, dar Biblia nu spune așa ceva. Pentru a fi botezat, cel în cauză trebuie să fie destul de mare ca să poată asculta sau citi Cuvântul lui Dumnezeu și, mai ales, să poată înțelege în ce fel i se aplică lui învățătura din Cuvântul lui Dumnezeu. Un nou-născut sau un bebeluș nu poate face acești „pași” de dinaintea botezului.
- ▶ Dar, pentru oricine aude Cuvântul lui Dumnezeu și îl înțelege, își dă seama că este păcătos și are nevoie de iertare și de putere ca să ducă o viață nouă prin Isus, botezul este o ocazie minunată de a mărturisi că omul cel vechi, cu păcatele sale, a murit și a fost îngropat, iar acum, omul cel nou începe o viață nouă cu Isus.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Matei 3:11**
„Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-l duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.”
- ▶ **Marcu 16:16**
„Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.”
- ▶ **Ioan 3:5**
„Isus i-a răspuns: «Adevărat, adevărat îți spun, că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.»”
- ▶ **Faptele 2:41,42,47**
„Cei ce au primit propovăduirea lui au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete. Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățescă, în frângerea pâinii și în rugăciuni... Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.”
- ▶ **Faptele 2:38**
„«Pocățiți-vă», le-a zis Petru, «și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.»”
- ▶ **Romani 6:3-6**
„Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui? Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă. În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui. Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului.”
- ▶ Vezi și: **Fapte 19:5; Efeseni 4:5; 1 Petru 3:21.**

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Ușile sunt niște lucruri foarte importante. De ce? Oriîncotro ne-am duce, dăm de uși. O ușă închisă ne împiedică să ajungem unde ne-am propus. O ușă deschisă ne îmbie să mergem înainte.
- ▶ Și biserica are o „ușă”, o cale pe care putem intra în ea, devenind membri ai bisericii care este trupul lui Hristos și bucurându-ne de toate privilegiile și activitățile ei. „Ușa” aceasta este botezul. Cei care se botează sunt primiți apoi prin vot, ca membri cu drepturi depline în comunitate.
- ▶ În Ziua Cincizecimii, după predica lui Petru, au fost botezați trei mii de oameni, care au început o viață nouă, de slujire. Botezul a fost pentru ei „ușa” de intrare în biserică. Biblia spune: „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni” (**Faptele 2:42**).
- ▶ Saul a fost convertit pe drumul spre Damasc și, peste trei zile, a fost botezat și a devenit membru al bisericii pe care o persecutase până atunci cu atâta înverșunare (**Faptele 9:18,19**). După ce Saul a devenit Pavel, îndrăznețul misionar al lumii din vremea sa, a întemeiat biserici în diferitele locuri pe unde a mers. „Ușa” bisericii – botezul – era deschisă pentru toți cei care primeau solia lui. De exemplu, în Filipi, i-a botezat pe Lidia și pe cei din familia ei (**Faptele 16:15**). În locul acela, mulți se împotriveau predicării lui Pavel și au făcut așa încât Pavel și cel ce era cu el să fie aruncați în închisoare. Dar Dumnezeu i-a eliberat printr-un cutremur de pământ. Paznicul închisorii a fost atât de impresionat, încât, chiar în noaptea aceea, au fost botezați el și familia lui și au devenit astfel membri ai comunității din Filipi (**vers. 33**).

Cum se întâmplă?

- ▶ Creștinii nu se tem de moarte pentru că știu că va fi urmată de înviere. Lucrul acesta este valabil și cu privire la botez. În **Romani 6:4**, Pavel spune: „Noi deci prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați cu El”. Când moare cineva, este îngropat, adică eliminat cu totul, îndepărtat dintre cei vii. Botezul este îngroparea omului vechi, simbolizată prin scufundarea în (de fapt sub) apă.
- ▶ Al treilea simbol – ridicarea din apă – arată spre înviere, învierea la o viață nouă. Pavel continuă: „... pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă” – **vers. 4**.
- ▶ Deci, prin botez, ne arătăm credința în moartea, îngroparea și învierea lui Isus pentru noi. Botezul este o ceremonie sfântă, ceva cu totul deosebit în viața oricărui creștin, prin care el declară înaintea tuturor că, începând din acea clipă, îi aparține Tatălui, într-un mod cu totul deosebit.
- ▶ Când un om se hotărăște să l se predea cu totul lui Dumnezeu, când înțelege pe deplin și acceptă învățătura biblică a bisericii, poate fi botezat.
Desigur, este bine să te sfătuiești cu părinții, profesorii și pastorul. Dar hotărârea finală îți aparține și este luată la îndemnul Duhului Sfânt.
- ▶ Citește **Romani 6:1-6** ca să descoperi însemnătatea botezului.
- ▶ Notează pe rândurile de mai jos de ce crezi tu că este important botezul și ce schimbări crezi că aduce botezul în viața unui om.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

O FAMILIE MINUNATĂ

Ești membru al unui club sportiv sau al unei organizații oarecare? Simți că „faci parte” din școala ta, din clasă, din comunitate? Oamenilor le place să aibă sentimentul apartenenței, să știe că fac parte dintr-un grup, mai ales dacă în grup toți au aceleași înclinații, țeluri, scopuri și sunt dornici să facă aceleași lucruri.

Acesta este rostul bisericii. Dumnezeu vrea ca noi să aparținem poporului Său și, ca urmare a acestei apartenențe, să devenim mai buni. De aceea, a întemeiat biserica.

De fapt, cuvântul biserică are mai multe înțelesuri. Se referă la poporul lui Dumnezeu de pretutindeni, la o grupă locală de membri, la o comunitate sau chiar la un mic grup de credincioși care se adună pentru a se închina. Toate aceste sensuri arată, de fapt, către „familia lui Dumnezeu” de pe pământ. Este o familie minunată, din care merită să faci parte.

Tot biserică este locul unde se adună credincioșii – membrii familiei –, casa sau clădirea propriu-zisă.

„Aceasta va fi cea mai bună și mai frumoasă casă care a fost făcută vreodată”, spunea vecinul care se pregătea să-și construiască o casă pe terenul din capătul străzii. Am urmărit cu interes construirea casei, care creștea parcă „din pământ”.

După ce au nivelat terenul, muncitorii au săpat pentru a pune temelia și stâlpii de susținere. Apoi au început să

se înalțe zidurile, cu locuri libere pentru ferestre și uși. După aceea, au apărut pereții din interior, delimitând diferitele încăperi. Apoi s-a pus acoperișul și așa s-a ajuns la finisaje – casa urma să fie tencuită și zugrăvită, apoi avea să fie vopsită lemnăria. Frumoasa casă își putea aștepta stăpânii, care să se bucure de ea.

Biblia spune că Biserica lui Dumnezeu este „Casa Sa”, iar poporul Său, credincioșii, sunt pietrele vii din care este zidită această casă. „Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească” (1 Petru 2:5). Alt text spune: „Și casa Lui suntem noi, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită și nădejdea cu care ne lăudăm” (Evrei 3:6).

Întotdeauna, temelia este foarte importantă. Lucrul acesta este adevărat și cu privire la biserică. Pavel spune: „... voi sunteți oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El, toată clădirea, bine încheșată, crește, ca să fie un templu sfânt în Domnul. Și, prin El, și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul” (Efeseni 2:19-22).

Ce fel de material ești tu, ca parte a casei vii a lui Dumnezeu?

Iată părerea mea

- ▶ Zâmbetele, șoaptele, strălucirea ochilor – toate arată cât de mult le plac oamenilor nunțile și, mai ales, cât de așteptată și de admirată este mireasa, regina acestei sărbători.
- ▶ Și lui Dumnezeu Îi place când mirele și mireasa își întemeiază căminul după planul Său. De fapt, prima nuntă a fost oficiată de Dumnezeu. Și Îi plac atât de mult nunțile, încât a plănuit o nuntă pentru Fiul Său – Isus Își va sărbători unirea cu biserica Sa.
- ▶ Ioan, cel care a scris Apocalipsa, a văzut în simbol această nuntă și mireasa, când, în viziune, un înger i-a spus: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!” (**Apocalipsa 21,9**). Atunci Ioan a văzut Noul Ierusalim, orașul în care va locui pentru veșnicie poporul lui Dumnezeu, biserica Sa. „Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă, împodobită pentru bărbatul ei” (**vers. 2**).
- ▶ Ca să ne ajute să ne putem imagina frumusețea cerului și fericirea pe care o vom simți la venirea Sa, Isus le-a asemănat cu o nuntă și cu frumusețea miresei. Și noi, toți, suntem invitați la această nuntă. Este o nuntă de la care nu ar trebui să lipsească nimeni.
- ▶ De ce crezi că a ales Dumnezeu nunta ca simbol al unirii dintre Isus și biserica Sa?

- ▶ Ce caracteristici ale miresei i se pot aplica bisericii?

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- ▶ *„Biserica își trage autoritatea de la Hristos, care este întruparea Cuvântului, și din Sfintele Scripturi, care sunt Cuvântul scris. Biserica este familia lui Dumnezeu; adoptați de El și devenind copiii Lui, membrii ei trăiesc pe baza noului legământ. Biserica este corpul lui Hristos, o comunitate a credinței, al cărei Cap este Isus Hristos. Biserica este mireasa pentru care Hristos a murit, ca El să poată s-o sfințească și s-o curățească. La întoarcerea Sa în triumf, El va prezenta Sieși o biserică glorioasă, credincioasă în decursul tuturor veacurilor, răscumpărată cu sângele Său, neavând vreo pată sau zbârcitură, ci sfântă și fără prihană.” – AZȘ cred...*
- ▶ *„Planul de Mântuire a prevăzut ca biserica să fie un mijloc de salvare pentru păcătoși, ca și arca lui Noe în timpul potopului. A fost organizată pentru servire și misiunea ei este să ducă lumii Evanghelia.” – Comentariul biblic AZȘ*
- ▶ *„Biserica este fortăreața lui Dumnezeu, cetatea Sa de scăpare, susținută de El într-o lume revoltată. Oricât de slabă și plină de defecte ar părea, biserica, într-un sens special, este singurul obiect căruia îi acordă suprema Sa atenție. Ea este scena harului Său, unde Își găsește plăcerea să-Și descopere puterea Sa transformatoare a inimilor.” – Ellen White, autoare inspirată*
- ▶ *„Biserica este întregul trup, alcătuit din cei care, prin moartea lui Hristos, au fost împăcați în mod mântuitor cu Dumnezeu și au primit o viață nouă.” – M. Erickson, teolog*

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Biserica lui Dumnezeu a existat și a fost activă încă de când Adam și Eva erau în grădina Eden. Deși formele de organizare au fost diferite de-a lungul vremii, biserica a fost întotdeauna mijlocul ales de Dumnezeu pentru a le face cunoscută voia Sa copiilor Săi de pe pământ.
- ▶ În vremea lui Avraam, biserica era constituită din familia acestuia, plus ceilalți care doreau să Îi slujească adevăratului Dumnezeu. Și mulți au fost binecuvântați prin ea.
- ▶ În călătoria sa spre Canaan, Israel a avut biserica sa, cortul făcut după rânduiala dată lui Moise pe Sinai. Sute de ani mai târziu, Ștefan a numit-o, în cuvântarea sa, „adunarea israeliților din pustie” (**Faptele 7:38**).
- ▶ În vremea Noului Testament, Isus Însuși Și-a organizat biserica. Ea a fost întemeiată „pe stâncă”, pe însăși divinitatea lui Hristos.
- ▶ Primul mare pas în dezvoltarea acestei biserici a avut loc în Ziua Cincizecimii, când, după predica lui Petru, s-au adăugat bisericii trei mii de membri. La scurt timp după aceea, biserica a fost organizată, alegându-se slujbași, așa cum se face și astăzi.
- ▶ Multă vreme biserica creștină a fost persecutată, dar lumina soliei Evangheliei nu s-a stins. Atunci, cel rău s-a hotărât să adopte altă tactică – să infiltreze și să dezvolte în biserică o falsă evanghelie.
- ▶ Cu toate acestea, în toate timpurile, deci și în vremea noastră, Dumnezeu a avut și are o biserică a Sa, adevărata Sa biserică. Biblia vorbește despre „o rămășiță”, care Îi va rămâne credincioasă lui Dumnezeu. Cei ce alcătuiesc această rămășiță „păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos” (**Apocalipsa 12:17**).
- ▶ Într-o lume plină cu biserici atât de diferite, cineva s-ar putea întreba cum să știe care este biserica adevărată. Fiecare biserică susține că este cea „adevărată”. Însă biserica adevărată nu poate fi decât aceea care rămâne loială Cuvântului scris al lui Dumnezeu și lui Isus Hristos. Ea dovedește că este adevărată prin faptul că respectă poruncile lui Dumnezeu și așteaptă revenirea lui Isus.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Faptele 2:47**
„Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.”
- ▶ **Faptele 11:25,26**
„Barnaba s-a dus apoi la Tars, ca să caute pe Saul și, când l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Un an întreg, au luat parte la adunările Bisericii și au învățat pe mulți oameni. Pentru întâiași dată, ucenicilor li s-a dat numele de creștini în Antiohia.”
- ▶ **Efeseni 1:22,23**
„El l-a pus totul sub picioare și l-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți.”
- ▶ **Efeseni 2:19-22**
„Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El, toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.”
- ▶ **1 Timotei 3:15**
„Dar dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpu și temelia adevărului.”
- ▶ **1 Petru 5:2**
„Păstoriți turma lui Dumnezeu, care este sub paza voastră, nu de silă, ci de bunăvoie, după voia lui Dumnezeu...”
- ▶ **Apocalipsa 19:7,8**
„Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-l dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ Există în sport ceva mai încurajator, care să stimuleze la depunerea tuturor eforturilor, decât prezența și strigătele suporturilor din tribune? Sutele de voci, strigând în cor numele unui alergător sau al unui jucător, îl fac să dea tot ce poate.
- ▶ De obicei, reușim mai bine într-o acțiune, oricare ar fi ea, când știm că suntem susținuți. Așa este și în biserică. Acesta este unul dintre motivele existenței ei – să dezvolte simțământul apartenenței, al spiritului de echipă. Săptămână de săptămână ne întâlnim și stăm de vorbă cu prieteni, oameni care au aceleași probleme și duc aceleași lupte. Este plăcut și folositor să fii într-un grup de prieteni de aceeași vârstă, care caută răspunsuri la aceleași întrebări.
- ▶ Un alt rost al existenței bisericii este închinarea. Toți avem în adâncul ființei noastre o dorință naturală de a ne închina Cuiva mai mare și mai puternic. Desigur, putem să ne rugăm și să ne închinăm lui Dumnezeu și individual, dar, când facem aceasta împreună cu alții, este mai plăcut, ne satisface mai mult și ne umple inima în alt fel.
- ▶ Adesea, comunitatea ne oferă ocazia de a fi de folos – punându-ne în slujba ei talentele. Biserica e ca un drum cu două sensuri. Ne aducem contribuția, fiecare în felul său, iar biserica ne învață și ne ajută să punem în practică ce am învățat.

- ▶ Încearcă să găsești în careu (orizontal și vertical) numele următoarelor părți ale corpului care apar în diverse texte din Biblie:

barbă; braț; cap; călcâi; deget; față; ficat; fir de păr; frunte; gât; gură; inimă; mână; ochi; picior; spate; stomac; unghie; ureche.

- ▶ Poți găsi textele sau contextul general în care apar?

Cum se întâmplă?

- ▶ Iubirea lui Dumnezeu față de noi este exprimată în multe feluri. El îngrijește de toate nevoile noastre, de la El vin frumusețile naturii și toate lucrurile bune.
- ▶ Biserica este o altă dovadă a iubirii divine. Adesea, când spunem „biserică”, ne gândim la o clădire sau la o organizație. De fapt, biserica sunt oamenii care o alcătuiesc. Când ne plângem de ce face sau nu face biserica pentru noi, ar trebui să ne gândim ce am putea face noi pentru ca situația respectivă să se remedieze. Nu cumva lucrurile ar merge mai bine dacă am fi mai activi în biserică?
- ▶ Crezi că biserica este formată din oameni desăvârșiți, care nu au probleme? Simți vreodată că ar trebui să pleci din biserică pentru că nu meriți să faci parte din ea? Biserica e un grup de oameni, ca mine și ca tine, care învață să trăiască alături aici, pregătindu-se astfel să fie împreună, în cer. Toți se supun unei transformări, pentru a deveni mai buni, pe măsură ce Îi îngăduie Duhului Sfânt să le schimbe inima și să îi facă adevărați copii ai lui Dumnezeu.
- ▶ Deși biserica este formată din oameni plini de slăbiciuni, Dumnezeu o iubește și o privește ca fiind a Sa (1 Corinteni 1:2).
- ▶ Ce minunat privilegiu – să faci parte din familia lui Dumnezeu acum și să te pregătești să trăiești veșnic în cer, alături de El și de ceilalți membri ai acestei familii!
- ▶ Care este relația dintre Hristos și biserică? Iată câteva răspunsuri pe care ni le oferă Biblia:

Efeseni 5:25; Faptele 20:28; Efeseni 5:26; Efeseni 2:20; Matei 16:8; Efeseni 5:24.

C	Ă	L	C	Â	I	U	W	Q	C	A	P
Y	S	P	A	T	E	Z	M	B	F	N	I
Q	T	P	G	M	Â	N	Ă	A	S	X	C
W	O	U	R	E	C	H	E	R	R	S	I
F	M	F	I	A	A	C	D	B	U	T	O
I	A	I	N	M	N	V	E	Ă	E	W	R
R	C	C	I	G	F	C	G	G	Â	T	T
D	Q	A	M	B	R	N	E	B	R	A	Ț
E	I	T	Ă	J	U	R	T	N	C	L	G
P	Q	N	I	U	N	G	H	I	E	P	U
Ă	C	S	T	H	T	L	F	A	Ț	Ă	R
R	C	V	B	E	E	O	C	H	I	N	Ă

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

Are valoare rămășița?

Tatăl meu avea un hobby – dulgheria. În copilărie, mă uitam la bucățelele de lemn care rămăneau după ce tăia cu ferăstrăul. Nu rămăneau prea multe, pentru că folosea fiecare scândură la maximum.

„Bucățelele rămase”, spunea el, „sunt bune doar de aprins focul. Sunt prea mici ca să poată fi folosite la altceva.”

Mama a fost croitoreasă. În timpul crizei economice, când era sărăcie, căuta întotdeauna materiale la preț redus, cupoane, adică bucăți mici rămase dintr-un val de pânză sau de stofă, și făcea o bluză sau o cămașă pentru mine și sora mea. Cupoanele erau tot niște „rămășițe”. Așa că destul de repede am înțeles că „rămășiță” înseamnă un rest, ceva lăsat de obicei la o parte, dar care este din același material cu întregul și mai poate fi totuși folosit cumva.

Și Biblia vorbește despre o „rămășiță” foarte importantă. Dumnezeu consideră rămășița ca fiind foarte prețioasă și deosebită. În Vechiul Testament, nu se arunca nimic din jertfe. Ce rămânea era considerat deosebit, „un lucru preasfânt între jertfele de mâncare, mistuite de foc înaintea Domnului” (Leviticul 2:3).

În Vechiul Testament, poporul care supraviețuia unei catastrofe era numit „rămășiță” – cei rămași în viață după un război, după robie sau după o molimă. Dar important este că nu erau lăsați la o parte, nici dați uitării, ca niște deșeuri sau resturi. Ei alcătuiau un popor deosebit, care avea să aducă la îndeplinire lucruri mai mari decât cei dinainte. Supraviețuirea nu era decât începutul. Plin de îndurare, Domnul spu-

sese: „Eu Însumi voi strânge rămășița oilor Mele... le voi aduce înapoi, în pășunea lor” (Ieremia 23:3). El le-a dat făgăduințe deosebite și a făcut un legământ cu ei. El le-a spus că rămășița va supraviețui, dar nu numai atât, ci va prinde rădăcini, va crește și va aduce rod (Isaia 37:31,32).

Înaintea lui Dumnezeu, rămășița este ceva de preț, mai ales când este vorba de rămășița poporului lui Dumnezeu, de oameni.

De-a lungul istoriei, Dumnezeu Și-a adus la îndeplinire planul, folosind „rămășițe” – și planul Său n-a fost niciodată oprit sau întrerupt, ci a mers întotdeauna înainte.

Iată părerea mea

- ▶ Balaurii au fost întotdeauna descriși ca fiind niște ființe de temut, cu colți ascuțiți și gheare puternice. Și Biblia vorbește despre balauri și șerpi. Satana este numit „balaurul cel mare”, „șarpele cel vechi” (**Apocalipsa 12:9**). Cu cât revenirea lui Isus este mai aproape, cu atât Satana este mai înverșunat, iar atacurile sale sunt mai puternice ca oricând. El încearcă să-i amăgească și să-i ducă la pieire pe cât mai mulți. Din nefericire, reușește adesea. Cu toate acestea, și în aceste ultime zile vor exista oameni care îi vor rămâne credincioși lui Dumnezeu. Ei formează rămășița și sunt ținta specială a atacurilor lui Satana, dar și obiectul special al iubirii, grijii și ocrotirii lui Dumnezeu.
- ▶ Dacă vrem să îi slujim lui Dumnezeu, diavolul va încerca să ne împiedice. Dar nu trebuie să ne temem. Dumnezeu va fi cu noi.
- ▶ Este mai ușor să asculți de Satana decât să-L urmezi pe Dumnezeu? Justifică-ți răspunsul.

- ▶ Sunt momente în viață când, dacă decizi să asculți de Dumnezeu, cei din jurul tău vor râde pe seama ta sau te vor considera o persoană ciudată. În astfel de situații, este important să îți amintești că și Isus a avut momente când nu a fost înțeles de cei din jur, când a fost ignorat, batjocorit sau ironizat din cauza a ceea ce credea și spunea. Cu toate acestea, știind că tu ești de partea Împăratului universului, vei găsi puterea de a merge mai departe. Viața veșnică este mai importantă decât faptul de a obține aprobarea oamenilor.

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- ▶ *„Advenștii de ziua a șaptea nu susțin că ei ar fi singurii credincioși sinceri de pe pământ. Ei cred că formează biserica vizibilă a lui Hristos, dar totodată cred că Dumnezeu mai are și alte oi pe care le recunoaște ca aparținând de poporul Său, suflute sincere cărora li se adresează solia din **Apocalipsa 18:4**.”* – Vilhelm Moldovan, teolog
- ▶ *„Chiar și între păgâni sunt unii care s-au închinat lui Dumnezeu fără să-și dea seama, persoane cărora lumina nu le-a fost niciodată adusă prin unelte omenești, dar tot nu vor pieri. Deși n-au cunoscut Legea scrisă a lui Dumnezeu, ei au auzit glasul Lui vorbindu-le prin natură și au făcut lucrurile cerute de Lege. Faptele lor dau dovadă că Duhul Sfânt a atins inimile lor și ei sunt recunoscuți ca fii ai lui Dumnezeu.”* – Ellen White, autoare inspirată
- ▶ *„Rămășița poporului lui Dumnezeu este caracterizată printr-o credință asemănătoare aceleia pe care a avut-o Isus. Ea reflectă încrederea nezdruncinată a lui Isus în Dumnezeu și în autoritatea Scripturilor. Credința adevărată în Isus dă rămășiței sarcina de a urma exemplul Său: «Cine zice că rămâne în El, spunea Ioan, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus» (**1 Ioan 2:6**) – păzind poruncile Tatălui Său.”* – AZȘ cred...

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Este Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea biserica rămășiței? Ce spune Biblia?
- ▶ Profeția biblică spune că Dumnezeu va avea un popor special – rămășița care va pregăti lumea pentru a doua venire a lui Isus. Cum poate fi recunoscută rămășița?
- ▶ Cu puțin înainte de revenirea lui Isus, întreita solie din **Apocalipsa 14:6-12** este dusă lumii întregi. Aceasta înseamnă recunoașterea și proclamarea „poruncilor lui Dumnezeu” (**vers. 12**), inclusiv a poruncii a patra, care este o aducere-aminte a creației. Adventiștii sunt cei care subliniază importanța întreitei solii îngerești și a păzirii tuturor poruncilor.
- ▶ Profeția din **Daniel, capitoul 7**, vorbește despre o perioadă de 1.260 de zile, care ne conduce la anul 1798. La scurt timp după această dată, când solia revenirii în curând a lui Isus a început să fie auzită, Dumnezeu a ridicat Biserica Adventistă.
- ▶ Rămășița va păzi poruncile lui Dumnezeu, deci și pe a patra, și va avea „mărturia lui Isus” (**Apocalipsa 12:17**). Ce este această „mărturie”? **Apocalipsa 19:10** o numește „Spiritul profeției” și se referă la soliile speciale ale lui Dumnezeu, transmise prin profeți. O caracteristică a Bisericii Adventiste este darul profetic, manifestat prin scrierile lui Ellen White. Deci această biserică îndeplinește condițiile.

- ▶ **Apocalipsa 19:10**
„Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui, dar el mi-a zis: «Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te!»” (Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei.)
- ▶ **Apocalipsa 18:4**
„Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: «leșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!»”
- ▶ **Apocalipsa 14:12**
„Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”

Dumnezeu spune...

- ▶ **Romani 9:27**
„Isaia, de altă parte, strigă cu privire la Israel: «Chiar dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, numai rămășița va fi mântuită.»”
- ▶ **Evrei 10:25**
„Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.”
- ▶ **1 Timotei 3:15**
„Dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temelia adevărului.”
- ▶ **Apocalipsa 12:17**
„Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.”
- ▶ **Apocalipsa 14:6-11**
„Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului, cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!» Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: «A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!» Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: «Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei!»”

Ce legătură are cu mine?

- ▶ În biserica rămășiței este nevoie de fiecare membru, de toate capacitățile și talentele. Este nevoie de oameni care să știe să vorbească în public, de oameni în stare să ofere hrană și adăpost celor în nevoie, de oameni care să-i poată învăța pe copiii din Biblie etc. Toate acestea la un loc se cheamă „misiune” – misiunea bisericii.
- ▶ Dar rămășița are și misiunea de a crește și de a se întări. Ea este vie, crește și aduce rod. Dumnezeu îi poate mântui pe oameni și fără ajutorul nostru, dar orice adevărat urmaș al lui Hristos nu poate sta degeaba. Oricine este plin de iubirea lui Hristos nu poate să o țină ascunsă, ci va găsi o cale de a o împărtăși altora.
- ▶ Dacă nu ne facem partea în misiunea încredințată rămășiței, nu înseamnă că numărul celor mântuiți va fi mai mic. Dumnezeu are nenumărate căi de a-i aduce pe oameni la Sine, dar, nelucrând, noi ne lipsim singuri de binecuvântările pe care le-am avea dacă am lucra pentru alții. Dumnezeu ne iubește și tot ce primim de la El ne ajută să fim mai buni, dar și să îi ajutăm pe alții, să-i încurajăm și să-i sprijinim.
- ▶ Fă o listă cu lucrurile pe care ai putea să le faci pentru cei din jurul tău, în mod voluntar, în spiritul misiunii pe care o are biserica rămășiței.

Cum se întâmplă?

- ▶ Unul dintre imnurile mele preferate spune: „Stele-n coroana mea s-or afla?” De fapt, nici nu ar trebui să ne punem întrebarea aceasta, pentru că oricine ajunge în împărăția slavei lui Dumnezeu va avea stele în coroană, arătând că a lucrat pentru mântuirea altora.
- ▶ Deși principalul motiv al faptelor noastre nu ar trebui să fie gândul la răsplată, totuși este minunat să știm că Dumnezeu nu uită și că răsplata Sa este pe măsura iubirii și bogăției Sale, și nu a meritelor noastre.
- ▶ Aici, pe pământ, nimic nu poate aduce bucurii și satisfacții mai mari, decât implicarea în misiunea rămășiței, chiar dacă, uneori, aceasta poate aduce suferințe și neplăceri. Dar Pavel spune: „...întristările noastre ușoare, de o clipă, lucrează pentru noi, tot mai mult, o greutate veșnică de slavă” (2 Corinteni 4:17).
- ▶ Mântuirea înseamnă o viață îmbelșugată acum și o speranță minunată de viață pentru viitor. Să nu uităm niciodată: rămășița nu este un deșeu, bun de aruncat. Ci este un grup de oameni vii, plini de viață, prin a căror iubire și activitate, cu ajutorul lui Dumnezeu, biserica se dezvoltă și se întinde. În cer îi așteaptă o mare răsplătire. Cine ar vrea să se lipsească de ea?
- ▶ Care este deosebirea dintre plată, sau salariu, și dar? Care este plata care ni se cuvine? Dar darul pe care-l primim? (Vezi Romani 6:23; 5:21 și 1 Ioan 5:11,12)

- ▶ Nu uita că, de-a lungul istoriei, Dumnezeu a fost reprezentat mai degrabă de rămășițe decât de mulțimi de oameni. Noe a fost singurul care a reușit să scape, împreună cu familia sa, de urgia potopului. Iar Isus a avut un număr destul de mic de ucenici în timpul prezenței Sale pe pământ, în ciuda faptului că tot Israelul spunea că îl așteaptă pe Mesia.

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

Este nevoie de fiecare parte

Motorul unei mașini are multe părți, diferite una de alta, dar având fiecare un rol bine definit. Și motorul nu poate funcționa dacă lipsește una dintre aceste părți sau dacă este defectă. Ele nu sunt la fel, nu au aceeași formă sau mărime, nu sunt făcute din același material. Dar motorul merge tocmai pentru că aceste părți sunt diferite și îndeplinesc funcții diferite.

La fel este și în biserică. Unitatea ei nu depinde de asemănarea membrilor, de faptul că au aceleași daruri, că sunt de aceeași naționalitate sau rasă, vârstă sau sex. Varietatea face ca biserică să poată funcționa așa cum trebuie. Unitatea nu vine din asemănarea dintre membri, ci din ce au ei comun – iubirea față de Dumnezeu și unul față de altul. Ioan scria: „Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții, căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu” (1 Ioan 4:7).

Am ascultat un cvartet. Uneori se auzea mai mult basul, alteori, soprano, alto sau tenorul. Dar, în același timp, se auzeau împreună, pentru că armonia este mai importantă decât vocile, chiar dacă lipsa oricăreia dintre ele ar fi fost imediat observată.

Și în biserică, armonia generală este cea mai importantă, dar aceasta nu înseamnă că toți trebuie să cânte la fel. Nu suntem toți bași, tenori, soprane sau altiste. Dar este nevoie de fiecare dintre aceste voci, pentru ca să se realizeze o armonie completă. Scopul Evangheliei este să aducă armonie. Toți suntem egali ca importanță. În biserică nu trebuie să existe nulități, oameni care să nu valoreze nimic, dar nici „flori”, bune doar pentru a decora sala.

Biserica nu este un teren de sport, cu mai multă lume în tribune decât pe teren. Toți trebuie să fie activi, „echipa” are nevoie de fiecare. Nu putem fi cu adevărat copii ai lui Dumnezeu și să stăm degeaba, „pe dinafară”. Într-o echipă, nu toți jucătorii au aceeași poziție. La fotbal, de exemplu, unul singur este portar. Dar este nevoie și de înaintași, de mijlocași, de extreme și de fundași. Fiecare își are locul său și fără el echipa ar fi incompletă. Dar echipa are nevoie și de un antrenor, care să-i arate fiecăruia locul și să-i dea indicații pe parcursul jocului. „Antrenorul” nostru este Duhul Sfânt, care ne învață ce avem de făcut și cum să colaborăm unii cu alții.

La acest lucru s-a gândit și Pavel când a spus: „Vă sfătuiesc... să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii” (Efeseni 4:1-3).

Ce ar face o echipă, dacă toți jucătorii ar juca pe același „post”?

Iată părerea mea

- ▶ Înainte de fiecare concert, există un scurt moment de „încălzire”, când fiecare instrument se acordează și se încearcă vreo câteva măsuri. Pentru câteva clipe este o dezordine generală: se aud mârâielile unui corn, câteva note la o trompetă, trilirile flautelor, bubuiturile tobelor. Dar, când apare dirijorul, se face imediat liniște. Toți își ațintesc privirile la el, așteptându-l să-și ia locul, la pupitru, și bagheta. Orice zgomot încetează, iar când ridică mâna, începe muzica. Totul capătă sens, fiecare instrument își cântă partea, ținând ritmul și contribuind la armonie. Dirijorul nu cere să se cânte la același instrument. El trebuie să coordoneze, astfel ca fiecare să intre la momentul potrivit, cum cere partitura, și efectul general să fie armonios și plăcut. O orchestră mare sună bine.
- ▶ Și în biserică, unitatea înseamnă același lucru. Am putea spune că Duhul Sfânt are același rol pe care îl are dirijorul unei orchestre. Pavel spune: „Sunt felurite daruri, dar este același Duh” (1 Corinteni 12:4). Duhul Sfânt este Cel care aduce unitatea bisericii, dând daruri credincioșilor, folosindu-l pe fiecare în locul cel mai potrivit și ajutându-l să intervină la momentul potrivit.
- ▶ În ce fel pot să mă las călăuzit de Duhul Sfânt?

- ▶ „Biserica este un corp de credincioși, compus din mulți membri, chemați din toate națiunile, semințiile, limbile și noroadele. În Hristos, noi suntem o nouă creație; deosebiri de rasă, cultură, educație și naționalitate, cum și diferențele dintre cei de sus și cei de jos, dintre bogat și sărac, dintre bărbat și femeie nu trebuie să dea loc la dezbinări între noi. Noi suntem

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

- ▶ „*Primii discipoli se deosebeau foarte mult unii de alții. Urmau să fie învățătorii lumii și reprezentau tipuri variate de caracter. Era Levi Matei, vameșul, chemat de la o viață de activitate în afaceri și supunere față de Roma; habotnicul Simon, vrăjmașul neîmpăcat al autorității imperiale; impulsivul, independentul, dar inimosul Petru și fratele lui, Andrei; Iuda, iudeul, stilat, capabil și având un duh viclean; Filip și Toma, loiali și cinstiți, dar cu toate acestea zăbavnici în credință; Iacov, mai mărunț, și Iuda, mai puțin ieșit în evidență printre frați, dar fiind bărbați cu forță, hotărâți și în greșeli, și în virtuți; Natanael, un copil, ca sinceritate și încredere; și fiii lui Zebedei, ambițioși și cu inimi iubitoare. Pentru a duce înainte, cu succes, lucrarea la care fuseseră chemați, acești ucenici, care se deosebeau atât de mult ca trăsături naturale, ca pregătire și ca obiceiuri de viață, aveau nevoie să ajungă la o unitate de simțire, gândire și acțiune. Obiectivul lui Hristos era să asigure această unitate. În acest scop, El a căutat să-i aducă în unitate cu Sine. Povara lucrării Sale pentru ei este exprimată în rugăciunea către Tatăl Său: «Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine, ca și ei să fie una în noi...»” – Ellen White, autoare inspirată*

cu toții egali în Hristos care, prin același Spirit, ne-a legat într-o unică comuniune cu El și între noi; noi trebuie să slujim și să fim slujiți fără părtinire și prejudecăți. Prin descoperirea lui Isus Hristos în Scriptură, noi împărtășim aceeași credință și nădejde și dăm tuturor o mărturie unanimă. Această unitate își are izvorul în unitatea Treimii divine, care ne-a adoptat ca să fim copii ai Săi.” – AZȘ cred...

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Nimic din lume nu este alcătuit din mai multe componente, care să funcționeze atât de armonios, într-o atât de strânsă interdependență, cum este corpul omenesc. În multe locuri din Biblie, corpul este folosit ca simbol pentru unitatea bisericii, considerată „trupul lui Hristos”. „După cum într-un trup avem mai multe mădulare, și mădularele n-au toate aceeași slujbă, tot așa și noi, care suntem mulți, alcătuim un singur trup în Hristos; dar fiecare în parte suntem mădulare unii altora” (în altă traducere, „avem nevoie unii de alții”) – **Romani 12:4,5**.
- ▶ Biblia arată clar că părțile corpului nu sunt la fel, ci foarte diferite, dar rostul final este același – binele corpului întreg. Altfel spus, nu toți suntem „ochi”, „mâini” sau „picioare”. Dar toate acestea sunt necesare și nimeni nu îi poate spune altuia: „Nu am nevoie de tine”. Pavel chiar spune că unele părți ale trupului „par vrednice de mai puțină cinste”, dar „Dumnezeu a întocmit trupul în așa fel ca să dea mai multă cinste mădularelor lipsite de cinste; pentru ca să nu fie nicio dezbinare în trup, ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele. Și, dacă suferă un mădular, toate mădularele suferă împreună cu el; dacă este prețuit un mădular, toate mădularele se bucură împreună cu el” (**1 Corinteni 12:23-26**).
- ▶ Cât de adevărat este lucrul acesta! Dacă ne fracturăm un os, tot corpul suferă; dacă ne doare stomacul, ne simțim slăbiți. Pe de altă parte, dacă suntem lăudați pentru munca pe care am făcut-o, ne simțim foarte bine. Participă la această stare de „bine” și capul, și stomacul. La fel este și cu biserica. Fiecare simte durerea celuilalt, dar și bucuria.
- ▶ De ce este nevoie pentru păstrarea sănătății corporale?

Dumnezeu spune...

- ▶ **Psalzii 133:1**
„Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună!”
- ▶ **Faptele 2:46**
„Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana, cu bucurie și curăție de inimă.”
- ▶ **Faptele 17:26,27**
„El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor, ca ei să caute pe Dumnezeu și să se silească să-L găsească băjbâind, măcar că nu este departe de fiecare din noi.”
- ▶ **Galateni 3:26-29**
„Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus. Toți care ați fost botezați pentru Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos. Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus. Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți «sămânța» lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.”
- ▶ **Ioan 17:20-22**
„Și mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și noi suntem una.”
- ▶ **Efeseni 4:4-6**
„Căci este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.”

Ce legătură are cu mine?

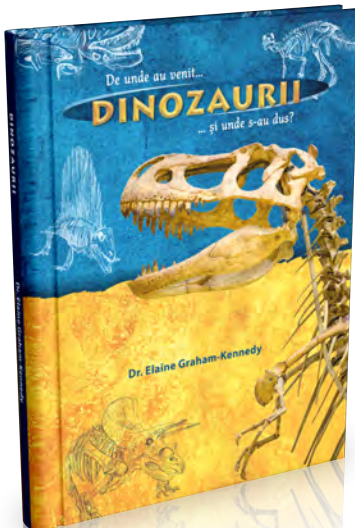
- ▶ „Mă rog pentru tine!” Ce încurajatoare sunt aceste cuvinte, mai ales când suntem într-o situație deosebită! Și Isus S-a rugat pentru noi. Și a făcut această rugăciune, cu totul deosebită, chiar înainte de a fi dus la judecată și răstignit. Ar fi fost de așteptat ca atunci să ceară de la Tatăl putere pentru tot ce Îi stătea înainte, dar El era preocupat de soarta poporului Său din vremea aceea, dar și din zilele noastre. Ucenicii erau împreună, pentru că stăteau lângă El, dar nu erau uniți în scopuri și gânduri. Isus a simțit că nevoia lor cea mai mare era să fie uniți. Și a privit înainte, către vremea de acum, știind că poporul Său din zilele din urmă va cuprinde oameni din toate rasele și culturile, foarte diferiți în ce privește limba și obiceiurile. El se temea că ei nu vor fi uniți, de aceea dorința Sa a fost ca inimile noastre să fie legate prin iubire. Privind la ucenici, El a spus: „Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi” (**Ioan 17:21**).
- ▶ Dacă Isus a considerat că unitatea bisericii este atât de importantă încât S-a rugat pentru aceasta chiar înainte de a muri, nu ar trebui să ne rugăm și noi ca această unitate să devină reală? Cel mai bun lucru este să-l îngăduim Duhului Sfânt să lucreze în inimile noastre și să le transforme, după voia lui Dumnezeu și spre slava Lui.
- ▶ Unitatea presupune, în anumite cazuri, acceptarea unei poziții sau a unui rol mai puțin important decât al celorlalți. Cu toate acestea, unitatea nu ar fi posibilă dacă nu ar fi și persoane care să accepte că locul lor nu este cel mai important sau cel mai sus în ierarhie. Biserica dovedește că este cu adevărat un „trup” unitar doar dacă diferiții ei membri își acceptă locul dat de Dumnezeu.

Cum se întâmplă?

- ▶ Bisericile noastre din toate țările sunt foarte diferite una de alta în multe privințe. Mai întâi, vorbesc limbi diferite. Oamenii se îmbracă diferit, mănâncă diferit, au obiceiuri diferite. Chiar în aceeași țară există deosebiri de la o regiune la alta. Totuși toți acești oameni au ceva comun – se închină aceluiași Dumnezeu, citesc aceeași Biblie, bineînțeles, tradusă în limbi diferite, și sunt uniți prin aceeași dorință de a fi gata să-L întâmpine pe Isus.
- ▶ Nu are nicio importanță ce culoare are pielea, cum sunt casele în care stau sau ce fructe preferă. Atâta timp cât acceptă doctrinele de bază ale bisericii, toți sunt membri ai bisericii rămășiței.

Lecția din săptămâna aceasta a fost, poate, ceva mai complicată. Dar iată, pe scurt, ideile principale:

1. Biserica de azi este una, deși e formată din mulți membri.
 2. Este o biserică mondială (**Apocalipsa 14:6**).
 3. Fiind una în Hristos, nu trebuie să îngăduim ca deosebirile dintre noi, de orice fel ar fi ele, să ne despărță și să ne dezbine.
 4. Toți suntem egali înaintea lui Hristos.
 5. Duhul Sfânt ne leagă laolaltă, în părtășie cu Isus și unii cu alții, ajutându-ne să ne folosim darurile și talentele.
 6. În ciuda deosebirilor, toți avem aceeași credință și aceeași nădejde.
 7. Unitatea nu înseamnă că suntem toți la fel. Este o unitate în diversitate, nu în conformitate.
 8. Baza acestei unități este iubirea față de Dumnezeu și unii față de alții.
 9. Unitatea aici, pe pământ, este o pregustare și o pregătire pentru viața pe care o vom trăi în cer, alături de Isus și de toți cei mântuiți.
- ▶ „Cel ce adeverește aceste lucruri zice: «Da, Eu vin curând». Amin! Vino, Doamne Isuse!” (**Apocalipsa 22:20**)
 - ▶ Ce pot face eu pentru ca biserica să fie mai unită? Cum i-aș putea încuraja și pe prietenii mei la aceasta?

Dinozaurii. De unde au venit și unde s-au dus?

Bazându-se pe experiența de-o viață în studierea fosilelor și a urmelor de dinozauri, Dr. Elaine Graham-Kennedy îi conduce pe cititori într-o incursiune în lumea demult apusă a dinozaurilor, ajutându-i să descopere cum pot fi armonizate descoperirile arheologice cu perspectiva creaționistă asupra vieții pe pământ.

Învăță cum să înveți! Idee pentru îmbunătățirea activității de învățare

Câți dintre elevi au învățat, înainte de orice altceva, cum să învețe? Geanina Constantin vine în întâmpinarea unei nevoi reale a copiilor, aceea de a descoperi metoda de învățare care îi poate ajuta să facă performanță.

Igiena orală pe înțelesul copiilor. Curiozități și întâmplări din lumea fascinantă a dinților

Adelaida și Florin Bică îi introduc pe cititori în universul „cavității bucale”, explicându-le în limbaj accesibil cum să își îngrijească dinții, ce greșeli trebuie evitate în executarea igienei orale și cum au fost tratate durerile de dinți de-a lungul mileniilor.

Lecții financiare pentru copii. Economisești viitor dacă înveți din timp despre bani

Florin Bică familiarizează copiii cu „lumea” banilor: relația dintre muncă și bani; importanța economisirii; cum să cheltuim banii ca să ne ajungă; valoarea dărniceiei; alcătuirea și respectarea unui buget etc. Cartea include sugestii pentru activități practice pe care copiii le pot face pentru a înțelege mai bine informațiile citite.

evs
editura viață și sănătate